

Podelitev letošnjih plaket Kamnika

Občinska skupščina Kamnik je na zadnji seji 25. junija na predlog komisije za odlikovanja sprejela sklep o podelitvi Plakete Kamnika 1970 in javnih priznanj. Skupščina je sklenila letos ob 25-letnici osvoboditve podeliti zlato plaketo Kamnika vsem partizanskim enotam, ki imajo v naši občini domicil.

ZLATA PLAKETA KAMNIKA

Kamniški bataljon je bil prva organizirana partizanska formacija na Slovenskem, ki je zanesla iskre upora v takratno kamniško okrožje od Koke do Litije, Zasavskih revirjev in Savinjske doline. Iz kamniškega bataljona so se kasneje razvile mnoge nove partizanske enote, ki so operirale na Gorenjskem.

Kamniško zasavski odred je bil ustanovljen januarja 1943 iz manjših partizanskih enot, ki so delovale na kamniško-zasavskem terenu. V tem času je okupator začel mobilizirati Slovence za svojo armado. Zaradi dotedanjega političnega dela terenskih organizacij OF in navzočnosti partijskih enot pa se Slovenci niso odzvali sovražnikovi mobilizaciji, temveč so se vključevali v partizanske enote. Pri tem je imel na območju Kamnika največ zaslug Kamniško-zasavski odred, ki je sprejemal v svoje vrste slovenske fante in može, ki bi jih sicer odpeljal okupator. Vojaške akcije odreda so spravljalje sovražnika v bes, Slovence pa so vlivale samozavest in upanje v zmago.

Slandrova brigada je bila ustanovljena leta 1943. V njenih vrstah so bili večinoma borci iz kamniško-zasavskega področja. To je bila prva večja vojaška enota, ki je operirala na širnem področju in je z drznimi akcijami vzbujala strah okupatorju na Štajerskem, Dolenjskem in Koroškem. Ze takrat je dobila naziv udarna brigada.

Koroške partizanske enote so v času NOV delovale na področju naše in zamejske slovenske Koroške. Predvsem so ponesele ideje NOV v najoddaljenejše kraje slovenske Koroške.

V najtežjih dnevih, ko je okupator najbolj zatiral slovenski materin jezik, so vlivale upanje in vero našim so-rojakom, ki so se nato vključevali v partizanske enote.

Koroške partizanske enote so bile v tesnih povezavah z enotami na kamniškem področju, v njenih vrstah pa je bilo mnogo partizanov iz

kamniške občine. Zaradi teh zaslug je občinska skupščina leta 1968 podelila koroškim partizanom zlato plaketo Kamnika.

Leta 1942 je bil ustanovljen na kamniškem področju Okrožni komite KPS, ki je organiziral narodnoosvobodilni pokret. Njegovo politično delo je prodrlo do zadnjih vasi in okupacijskih postojank. Člani Okrožnega komiteja KPS so bili iznajdljivi in neustrašeni prekaljeni politični delavci, ki so pripravljali na terenu vključevanje ljudi v partizanske enote in osvobodilno gibanje. V letu 1944 so organizirali volitve narodnoosvobodilnih odborov na področju Kamnika. Zaradi tega ni čudno, da ga je okupator redno zasledoval in ga želel za vsako ceno tudi uničiti, kar se mu je 6. januarja 1945 tudi posrečilo ob napadu na Rudnik, kjer so juhaško padli vsi člani komiteja.

SREBRNA PLAKETA KAMNIKA

Franc HRIBAR, direktor tovarne pogrebne opreme »Menina« Kamnik, vodi to podjetje že 18 let. Pod njegovim vodstvom se je razširilo iz majhne obrtniške delavnice, ki se je bavilo z vsakovrstnimi mizarskimi uslugami in drobnimi naročili, v moderen industrijski obrat.

Kmalu po prevzemu dolžnosti direktorja podjetja je spoznal, da je bodočnost podjetja odvisna od specializacije, serijske proizvodnje in

(Nadalj. na 2. str.)

**Občanom in delovnim kolektivom
čestitajo k občinskemu prazniku
občinska skupščina in
vodstva družbenopolitičnih organizacij
občine Kamnik!**

KAMNIŠKI OBČANIN

GLASILO SZDL
OBČINE KAMNIK

LETO IX. 1970 — St. 5—6

JULIJ — 50 S din

25 let ustvarjanja v svobodi

V teh dneh praznujemo občani občine Kamnik svoj sedemnajsti praznik, na katerega smo lahko ponosni. Ponosni na prehojeno pot in ponosni na to, da so bili občani Kamnika med prvimi, ki so dvignili iskro upora proti tujemu zavojevalcu. Bolj, ko se oddaljujemo od časov revolucije, bolj se moramo čutiti odgovorne in se zavedati, kaj pomeni preteklost, ki je bila v obdobju oboroženega upora težka, a vendar slavna. Trpljenje, žrtve in neustrašeni boji vsega slovenskega in jugoslovanskega ljudstva ter občanov Kamnika so bili končno kronani z zmago. Osvoboditev, ki je bila izbojevana s krvjo najboljših sinov in hčera smo dočakali v pomladnih dneh s soncem in cvetjem. To je bil dan, ko je človeštvu zasijalo resnično sonce in ko so bili strti stoletni okovi, v katerih je bil naš človek okovan.

Veličino preteklosti cenimo danes še bolj zato, ker nam doseženi uspehi kažejo izredne dosežke na vseh področjih dela in življenja. Predvidevati, da se bomo v petindvajsetih letih dvignili iz zaostalosti na stopnjo srednje razvite evropske dežele, je bilo moč samo zato, ker smo gradili naš včerajšnji, današnji in jutrišnji dan v zavesti in z delavnostjo občanov, zato ker je v družbenem interesu večina videla tudi svoje interese.

Ljudje so bili voljni žrtvovati svoj čas, znanje in sposobnost za lepši jutrišnji dan. Ta jutrišnji dan pa še vedno ni tak, kot si ga želimo. Zato bomo tudi danes in jutri skrbeli in si prizadevali, da nam bo še lepše.

Praznika se ne spominjamo samo zaradi zgodovine, temveč moramo ravno na rezultatih, na dosežkih preteklosti prikazati naš družbeno-ekonomski, politični, socialni in kulturni razvoj ter hkrati govoriti o načrtih v prihodnje. To je pomembno zato, da z zaupanjem in z vsem svojim žarom premagujemo nastale probleme in težave.

KAMNIK VCERAJ IN DANES

O razvoju Kamnika v preteklih petindvajsetih letih nam najbolje govore naslednji podatki:

Prebivalcev je bilo leta 1939 15.769, leta 1969 22.000: število zaposlenih 1050, leta 1969 8.000. Ugotavljamo, da se sicer število podjetij ni bistveno povečalo, vendar se je število zaposlenih povečalo skoraj 8-krat. To pomeni, da so številna majhna podjetja postala večja in predstavljajo danes osnovo gospodarskega razvoja naše občine. Celotni dohodek je znašal 1939. leta 12 milijard. 1969. leta pa 63 milijard SD. Na rodni dohodek na občana 1939. leta 280.000 SD, 1969. leta 1.050.000 SD. V Kamniku je bilo 1939. leta 51,3% kmečkega prebival-

stva, danes se s kmetijstvom ukvarja le še 17% občanov. Število gospodinjstev se je podvojilo od 3.800 na 6.400. Število prebivalcev na 1 radijski sprejemnik leta 1939 131, lani pa 4. Število prebivalcev na 1 avtomobil 524, leta 1969 13. Medtem, ko leta 1939 televizorjev nišmo poznali, pride danes na 10 prebivalcev občine en televizor.

V občini je bilo 1939. leta 75 km cest I., II., III. in IV. reda, 1969. leta 105 km cest.

Od tega je v letih 1965—1970 moderniziranih 46,8 km cest. Cest V. reda je bilo leta 1939 8 km, 1969. leta pa 37 km. Gozdnih in drugih vaških potov ne štejem, ker je bilo samo v zadnjih štirih letih zgrajenih preko 50 km gozdnih potov. Lahko ugotovimo, da so vsa kmetijska gospodarstva povezana z avtomobilskimi cestami ne glede na višino: v Tuhinjski dolini, v dolini Črne ali drugih krajih naše občine.

Primerno vodovodno omrežje je imelo 1939. leta komaj 7 km dolžine, 1969 pa 6-krat več ali 40 km. Število vodovodov leta 1939 8, 1969 33, saj danes skoraj ni zaselka, ki ne bi imel že urejene preskrbe z vodo, ali pa so vodovodi v gradnji. Primerna kanalizacija je bila v občini samo v mestu in sicer 1,2 km, sedaj v dolžini 8 km. Soloobveznih otrok je bilo 2.100, sedaj 3.400, šolski prostor je za več kot 100% povečan in sicer 1939. leta 3.000 m² na 1969. leto 6.700 m². Število zdravstvenih, kulturnih in drugih objektov se je povečalo 5-krat.

Od leta 1945 do 1969 je bilo na področju naše občine zgrajenih preko 1.300 stanovanjskih enot in to v individualni ter blokovni gradnji.

Iz navedenih podatkov lahko ugotovimo, da so bile vložene težke milijarde za razvoj gospodarstva in drugih dejavnosti v naši občini, saj je preračunano na cene v letu 1969 samo v stanovanjsko gradnjo vloženi cca 13 milijard SD.

Vrednost aktivnih osnovnih sredstev v gospodarstvu je bila leta 1955 4,3 milijarde SD, leta 1969 24,3 milijarde SD.

V osnovna sredstva je v gospodarstvu občine od 1955—1969 bilo vloženi 17,7 milijard SD.

Fizični obseg industrijske proizvodnje se je povečeval približno za 11—13% letno.

Nedvomno podatki kažejo, tudi na to, da živimo v sredini s številnimi problemi, ki jih moramo s skupnimi napori v čim krajšem času rešiti.

(Nadaljevanje na 16. strani)

Podelitev letošnjih plaket Kamnika

(Nadalj. s 1. str.)

moderne tehnologije. Vse to pa je bilo v tedanjih razmerah težko uresničljivo.

S podporo celotnega kolektiva in pod njegovim spretnim vodstvom se je z leti začela oblikovati in razvijati nova proizvodnja. Kmalu so začeli z gradnjo novih proizvodnih prostorov, ki so v letu 1968 omogočili preselitev celotnega obrata. Z modernizacijo in specializacijo je podjetje postalo vodilno v svoji stroki.

HRIBAR, kot prvoborec, vsa leta po vojni dela kot družbenopolitični delavec v občini, večkrat je bil izvoljen v predstavniške organe oblasti in tudi v organe družbenopolitičnih organizacij.

Dr. France PUCELJ je v Kamniku zdravnik od leta 1932. Takoj je pričel aktivno sodelovati v Protituberkulozni ligi. Njegova zasluga je, da se je v kamniškem okraju pričelo s sistematičnim delom v borbi proti tuberkulozi. S predavanji in poukom med ljudmi je mnogo doprinesel k prosvetljenosti. Protituberkulozni dispanzer v Kamniku je pričel z delom leta 1936, njegov prvi vodja pa je bil dr. Pucelj, kar je še danes.

Ob petindvajsetletnici ustanovitve je za uspešno delo in za najbolj urejen protituberkulozni dispanzer v Sloveniji prejel častno diplomu strokovne sekcije Zdravniškega društva Slovenije ter pohvalo in priznanje skupščine občine Kamnik. Za svoje uspešno in dolgoletno delo v organizaciji RK je leta 1960 prejel srebrno značko RK Jugoslavije. Leta 1965 je bil odlikovan z redom dela s srebrnim vencem.

Dve mandatni dobi je bil odbornik zbora delovnih skupnosti skupščine občine Kamnik in predsednik sveta za zdravstvo in socialno varstvo skupščine občine Kamnik, kjer se je zavzemal za boljše pogoje zdravstvene službe v Kamniku, za zboljšanje socialnih razmer, zmanj-

šanje mladinskega prestopništva in alkoholizma.

Svoje znanje prenaša tudi na mlajše kot zdravnik — odbornik Planinskega društva v Kamniku.

Marjan ZALOŽNIK je bil več let upravitelj osnovne šole v Spitaliču, kjer se je ob težkih pogojih dela še posebno prizadeval, da bi na šoli s kombiniranim poukom dobili otroci potrebno znanje, in tako lahko uspešno nadaljevali šolanje na višjih stopnjah. Razen tega se je vključil v družbenopolitično delo in vodil mnogo organizacij.

Kot upravitelj osnovne šole Komenda — Moste se izredno prizadeva, da je nivo pouka na šoli enak drugim osemletkam, čeprav so na podeželju mnogokrat zelo težki objektivni pogoji za doseganje takih uspehov.

Z dolgoletnimi pedagoškimi izkušnjami uspešno vodi učiteljski zbor in mlajšim kadrom pomaga, da se vključujejo v pedagoški poklic.

Tudi v Komendi dela v družbenopolitičnih organizacijah in krajevni skupnosti, kjer se rešujejo mnoga vprašanja za napredek kraja.

Tov. ZALOŽNIK spada med generacijo pedagoških delavcev, ki so začeli svoje učiteljsko delo v času, ko so bile razmere na področju šolstva še zelo neurejene in ko je bila materialna osnova šolstva še zelo skromna. Z vestnim in požrtvovalnim delom ter z dobro organizacijo je znal prebroditi prenekatero težavo ter usmerjati in voditi šolo tako, da je ustrezala postavljenim pogojem.

BRONASTA PLAKETA KAMNIKA

Franc KREGAR je bil prvi in večletni predsednik sindikalne podružnice podjetja »Kamnik« in tudi večletni član okrajnega in občinskega sindikalnega sveta. V vseh teh forimih je bil izredno samoiniciativen in delaven. V podjetju je bil tudi večletni član in predsednik DS in UO podjetja.

V času njegovega delovanja v sindikalni organizaciji in samoupravnih organih je bil med prvimi organizatorji

nedeljskega udarniškega dela; sam je opravil nešteto udarniških ur ob nedeljah.

Kljub odgovornemu delovnemu mestu v gospodarski organizaciji se je vseskozi od osvoboditve dalje aktivno vključeval v delo terenskih družbenopolitičnih organizacij in krajevne samouprave, kjer je še danes kljub upokojitvi eden najaktivnejših. Deloval je vseskozi predvsem v SZDL in bil po vojni le z majhnimi prekinitvami vseskozi predsednik krajevne skupnosti Kamniška Bistrica. V sodelovanju z DPD Svoboda Kamniška Bistrica je bil med prvimi in najagilnejšimi organizatorji zgraditve prosvetnega doma na Vegradu, za kar je organiziral in tudi sam opravil precej udarniškega dela.

V času njegovega predsednikovanja so krajevne skupnosti okoliških vasi napravile viden korak naprej glede komunalnega urejanja (vodovod, pota, ceste, mostovi idr.).

Občinski sindikalni svet ga ima za delovnega družbenopolitičnega delavca, ki je veliko let po osvoboditvi v gospodarski organizaciji, kjer je bil zaposlen in vseskozi na terenu, deloval v korist skupnosti in kjer kot predsednik sveta krajevne skupnosti deluje še danes. Tovariš KREGAR je udeleženec NOV.

Jože PLESNAR že vrsto let uspešno dela v tovarni kovinskih izdelkov in livarni »Titan« Kamnik, kjer ga je kolektiv zaradi objektivnih stališč in prizadevanj za rešitev problemov v tovarni večkrat izvolil v organ samoupravljanja. Se pomembnejše je njegovo delo v mestni organizaciji SZDL Kamnik, skupščini socialnega zavarovanja, plenumu občinskega sindikalnega sveta, občinskem komiteju ZKS, Rdečem križu. Predvsem pa se je skozi dolgo dobo kot proizvajalec prizadeval, da bi podjetje »Titan« doseglo čimboljše delovne rezultate.

JAVNA PRIZANJA

Jože JUVANČIČ že več let uspešno deluje v ljudski tehniki, kjer imajo mladi tehniki možnost pokazati svoje sposobnosti. V šoli odlično pripravlja učila za tehnični pouk, ki posebno pritegnejo mladino. Tovariš Juvančič ima mnogo zaslug, da spada občinska organizacija ljudske tehnike v Kamniku med najbolj delovne družbene organi-

zacije pri nas, ki so se izkazale že na mnogih tekmovanjih.

Karel ROBIDA že ves čas, odkar živi v naši občini, uspešno deluje v družbenopolitičnih organizacijah. Več let zapored je bil izvoljen v Izvršni odbor občinskega sindikalnega sveta. Zaradi požrtvovalnega dela ga je krajevna skupnost Srednja vas večkrat izvolila za predsednika sveta krajevne skupnosti. V preteklih letih je uspešno organiziral razne akcije in vodil odbor za gradnjo vodovoda v Srednji vasi, ki ga je tudi uspešno dokončal. Pri tem je znal zainteresirati prav vse občane krajevne skupnosti, da so skoraj izključno z lastnimi sredstvi dokončali to pomembno investicijo.

Matija JENKO je v podjetju »Svilanit« zaposlen že 15 let. Kljub relativno majhnim izkušnjam je prevzel v najtežjih časih podjetja mesto tehničnega vodje, ki združuje vse službe s področja tehnike, kreiranja proizvodnje, nabave in investicij.

Med rednim delom je obiskoval višjo šolo za organizacijo dela ter jo tudi uspešno končal. Kot član OO ZK je pri vseh akcijah uspešno sodeloval, v tem času pa je tudi postal odbornik občinske skupščine.

Letos podjetje zaključuje avtomatizacijo in investicijsko izgradnjo, pri kateri ima mnogo zaslug tudi tovariš Jenko, ki je s svojo prizadevnostjo in vnmemo doprinesel znaten delež k temu uspehu podjetja.

Plakete Kamnika 1970 bodo podelili na slavnostni seji občinske skupščine in vodstev družbenopolitičnih organizacij v soboto, 25. julija 1970.

Cestitkam ob podelitvi letošnjih priznanj se pridružujemo tudi mi z željo, da bi vsi omenjeni tovariši tudi v prihodnje tako uspešno delovali v dobrobit naše komunne in vse družbene skupnosti, kot so doslej.

V nedeljo, 5. julija, so v Kamnik prispeli pevci mladinskega pevskega zbora Ulfte Nactegalen iz Gendringena na Nizozemskem, s katerim Kamnik že vrsto let prijateljsko sodeluje. 45 mladih pevcev, ki jih vodi zborovodja Adrijan Hendriks, je na Titovem trgu v Kamniku pozdravil predsednik občinske skupščine, mladina v narodnih nošah pa je vsem svojim gostom pripela rdeče nageljne. Ob zvokih harmonike so se holandski gostje veselo zavrteli v ritmu naše polke. Nato pa so v pozdrav zapeli našo Pesem mladine.

Pevci bodo deset dni preživeli v Kamniku. V tem času bodo imeli koncert v Domžalah in v Kamniku, nekaj pesmi pa bodo posneli tudi na ljubljanskem radiu.

Seja občinske skupščine

Sprejet statut občine

Med najvažnejšimi točkami dnevnega reda 14. seje občinske skupščine je bila obravnavna in sprejem predloga novega statuta občine, ki ga je pripravila občinska statutar-na komisija. Novi statut je usklajen s spremembami ustave in zakoni, razen tega pa so v njem zajeta tudi nekatera področja, ki jih stari statut občine ni vseboval, kot npr.: narodna obramba in vseljenski odpor, varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, samoupravljanje delovnih organizacij, samoupravne skupnosti itd.

Skupščina se je lažje odločila za sprejem novega statuta, kajti statutar-na komisija je predložila v obravnavo osnutek statuta zborom volivcev, vsem delovnim organizacijam, družbenim organizacijam in odbornikom skupščine, ki so dali mnogo predlogov za dopolnitev in spremembo statuta. Tako je bil predlog statuta dobro vsebinsko in stilistično pripravljen. Med najvažnejše dopolnitve, ki so jih predlagali odborniki na seji, je določilo o reelekciji tajnika občinske skupščine in starešin temeljnih upravnih organov. Nekateri zadeve, kot npr. organizacija občinskih organov — svetov, komisij in uprave, bo skupščina urejala s posebnimi odloki.

Novi občinski statut kot temeljni akt občine določa in tolmači pravice in naloge občine v zvezi z ustavnimi normami naše družbe.

Za območje Bakovnika je občinska skupščina že v lanskem letu sprejela zazidalni načrt, s katerim je odprla precej velike zazidalne površine med Ljubljansko cesto in železniško progo. Na podlagi tega načrta je sklad za urejanje in oddajanje mestnega zemljišča uredil vse komunalne naprave na tem zemljišču in s tem omogočil načrtno gradnjo stanovanjskih hiš.

Med samo razpravo je bilo tedaj ugotovljeno, da je mogoče locirati ob železniški progi nekaj več visokoprtiličnih hiš, kot jih je predvideval projektant in da je mogoče upoštevati željo prebivalcev Prvomajske ulice ter drugače trasirati ulico v zazidalnem okolišju. Vse to so projektanti upoštevali in predložili v sprejem dopol-

njen zazidalni načrt in predlog odloka o zazidalnem načrtu Bakovnika, ki ga je SOB brez pripomb sprejela.

V preteklem letu je skupščina obravnavala predlog urbanističnega načrta za Komendo in Moste in ga je glede na nekatero pomanjkljivost vrnila projektantu v dopolnitev. Ta je upošteval mnenje odbornikov in občanov ter usklajal interese. Tako je bil popravljen predlog urbanističnega načrta predložen skupščini v ponovno obravnavo. Skupščina je načrt po krajši razpravi sprejela.

Tega bodo verjetno z največjim zadovoljstvom sprejeli občani Komende in Most, ki bodo sedaj lažje prišli do lokacijske dokumentacije in gradbenega dovoljenja.

Da bi se vsaj nekoliko omejilo nenehno naraščanje cen obrtnih izdelkov in storitev, je skupščina občine sprejela odlok o načinu oblikovanja in družbeni kontroli cen obrtnih izdelkov in storitev.

S tem odlokom se zavezuje vse obrtnike in druge fizične in pravne osebe, ki opravljajo obrtne storitve in izdelke in ki sicer oblikujejo cene svojih storitev in izdelkov, prosto po tržnih pogojih, da morajo obveščati občinski organ za cene o vseh spremembah cen. V primerih, ko ni mogoče določiti cene izdelkom, se mora določiti cenovna režijska ure. Vsako spremembo cen morajo prijaviti pristojnim občinskemu organu 60 dni pred uveljavitvijo. Cenike obrtnih storitev in izdelkov morajo izobeščati v poslovnih prostorih na vidnih mestih.

Med zelo važne odloke, ki jih je skupščina občine sprejela, je tudi odlok o določitvi najnižjih osebnih dohodkov delavcev, ki delajo pri zasebnih delodajalcih. Ta odlok določa, da imajo delavci, zaposleni pri zasebnih delodajalcih, pravico do najmanj takega osebnega dohodka, kot ga imajo delavci na enakih ali podobnih delovnih mestih v družbenem sektorju.

Za tiste poklice, ki jih v naši občini ni v družbenem sektorju, odlok določa tudi najnižje osebnih dohodke v določenih zneskih.

Ta odlok je predvsem pomemben zaradi socialne za-

ščite delavcev, ki so zaposleni pri zasebnikih, ker daje osnovno za plačevanje prispevkov za socialno zavarovanje.

Komisija za pregled davčnega zaključnega računa je na seji podala poročilo o pregledu davčnega zaključnega računa.

Komisija je ugotovila, da davčno knjigovodstvo vodi 2.788 davčnih kartic zavezanec prispevkov od kmetijstva, 316 davčnih kartic zavezanec od obrtne dejavnosti, 86 davčnih kartic zavezanec prispevka od samostojnih poklicev, 29 davčnih kartic zavezanec od intelektualnih storitev, 9 kartic zavezanec prispevka od počitniških hišic in 644 davčnih kartic zavezanec ostalih prispevkov in davkov.

Komisija je ugotovila, da je vrsta neizterjanih prispevkov in davkov nekoliko višja kot v letu 1968, vendar pa so tudi obremenitve večje kot v preteklem letu, tako da je absolutno plačevanje oziroma izterjava prispevkov celo nekoliko boljše kot leta 1968.

Skupščina je po razpravi potrdila davčni zaključni račun.

Komisija za odlikovanja je ponovno predložila skupščini v razpravo in sprejem odlok o priznanjih in nagradah občine Kamnik in pravilnik o podeljevanju priznanj in nagrad občine Kamnik.

Priznanja in nagrade so:

— proglašitev za častnega občana občine Kamnik

— zlata, srebrna in bronasta plaketa Kamnika

— javno priznanje

— nagrada sklada Toma Brejca.

Priznanje bo podeljevala občinska skupščina po pravilniku za dolgoletno posebno uspešno in požrtvovalno delo občanov in organizacij, ki imajo pomen za razvoj občine ali širše družbenopolitične

skupnosti na vseh področjih dela in življenja.

Nagrade sklada Toma Brejca podeljuje upravni odbor sklada na podlagi svojega statuta.

Gradnja doma upokoencev v Kamniku postaja vse bolj pereča zadeva. Zato je skupščina o tem razpravljala že na nekaterih sejah. Na zadnji seji pa je odločila, da bo investitor doma upokoencev Stanovanjsko podjetje Kamnik in da bo sofinancirala gradnjo z eno tretjino proračunske vrednosti objekta.

Gradnja naj bi se začela prihodnje pomlad, do tedaj pa bodo pripravljeni gradbeni načrti, lokacijsko in gradbeno dovoljenje in zagotovljena sredstva.

Dom bo stal v Mekinjah, kjer je po zazidalnem načrtu rezerviran prostor.

Na zadnji točki dnevnega reda je skupščina razrešila dosedanjega načelnika davčne uprave pravnikar tovariša Ivana Križnika in namesto njega imenovala pravnikar tovariša Vlada Jašoviča.

ML

Domžale in Kamnik po skupni poti

V začetku julija so se v Domžalah sestali predstavniki občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij in občinskih skupščin Kamnika in Domžal ter razpravljali o nadaljnjem sodelovanju med obema občinama. Čeprav med njima ni več kot 10 kilometrov, so bila takšna in podobna srečanja bolj poredka.

Kaj vse je vodilo vodstva obeh občin, da se temeljiteje dogovarjajo za tesno sodelovanje pri reševanju skupnih problemov? Na drugi redni seji občinske konference ZK Kamnik je tekla razprava tudi o tem, ali naj se Kamnik poveže z gorenjskimi občinami ali naj tesneje sodeluje z Ljubljano. Ker pa nas sosednjimi Domžalami poleg tradicije vežejo tudi gospodarski in migracijski tokovi ter problemi na področju komunalne graditve, šolstva, kulture ipd., ki jih ne bo več mogoče reševati ločeno, je odgovor o povezovanju na dlani: le skupno z Domžalami lahko smotrneje uresničujemo vse občinske interese.

Večkrat se nam vsiljuje tudi vprašanje, ali sta

obe občini gospodarsko in demografsko dovolj veliki, da bi samostojno tvorili zaključeno regijo? Odgovor na to vprašanje bodo dali strokovnjaki, vendar ne moremo mimo primerjave z bližnjimi zasavskimi občinami Trbovlje, Zagorje, Hrastnik, ki tudi skupno ustanavljajo medobčinski svet. Kamnik in Domžale skupaj pa sta tako po gospodarski moči kot po številu prebivalcev močnejša kot omenjene tri zasavske občine.

V preteklosti sta obe občinski skupščini večkrat uspešno reševali skupne probleme. Zavzeli sta skupno stališče do nadaljnjega obratovanja železniške proge Ljubljana—Šiška—Kamnik, načrtujeta skupno mrežo čistilnih naprav, imata enotno zdravstveno ter farmacevtsko službo in podobno. Vendar pa ne smemo mimo nekaterih nesporazumov, ki so izvirali iz ozkih lokalističnih teženj, dočim naj bi pozitivni zgledi v obeh komunah v prihodnje pospeševali gospodarski in družbeni razvoj obeh sredin.

Prav izdelava srednje-ročnih programov razvoja

zahteva tesno sodelovanje obeh občin, ki pa ne sme ostati le pri iskanju enotne metodologije načrtovanja. Pogovoriti se bo treba o integracijah na vseh področjih. V gospodarstvu so se dogovorili za skupni sestanek obeh komisij in organov občinskih skupščin, ki pripravljata srednjeročni program razvoja.

Obe občinski skupščini bosta tudi imenovali poseben iniciativni odbor, ki bo pripravil vse potrebno za ustanovitev skupnega medobčinskega sveta. Prav tako se bodo že julija sestala vodstva družbenopolitičnih organizacij iz obeh občin, ki bodo usklajevala svoje programe dela in hkrati nudila vsestransko podporo medobčinskemu sodelovanju.

Občani obeh občin lahko pričakujemo, da bo novo petletno obdobje sodelovanja med obema občinama uspešna prelomnica med starim in novim, ko ne bomo več po načinu modernizacije, po sistemu davčne politike, po komunalnem urejanju, po cestnem asfaltu in podobno spoznali, da smo prestopili meje ene ali druge občine. T. J.

Seja občinske konference ZKS

Razvoj Kamnika v prihodnjih letih

Zadnje dni preteklega meseca se je sestala na drugi redni seji občinska konferenca Zveze komunistov občine Kamnik, ki je posvetila največ pozornosti nalogam komunistov pri sprejemanju srednjeročnih programov razvoja občine od leta 1971 do leta 1975. Komisija za družbenoekonomske odnose pri občinski konferenci ZK je pripravila krajši pregled gospodarskih gibanj v preteklih petih letih in pogled v bodočnost do leta 1975. Seveda pripravljeno gradivo ni imelo namena poglobljeno analizirati gospodarskega gibanja in načrtovanja v bodočnost, temveč kritično oceniti uspešnost splošnih gospodarskih gibanj.

V letih od 1966 do 1969 se je celotni dohodek gospodarstva povečal za 88 odstotkov, pri čemer je bila najstarejša družbena obrt. Industrija kot najmočnejša gospodarska panoga v komunih, ki ustvarja skoraj tri četrtine celotnega dohodka, beleži najnižjo rast. Vzrok relativnega nazadovanja v industriji je stagnacija količinske proizvodnje, dalje težave pri prodaji, povečanje terjatev do kupcev z nekvizidnostjo, prepočasno prilaganje zahtevam trga in podobno. Za preteklo gospodarsko obdobje je značilno, da se je posebno lansko leto hitro razvijalo, kar potrjuje tudi višja stopnja rasti. Med industrijskimi podjetji so se najhitreje razvijali Svit, Zivilska industrija in dupliški Stol, med ostalimi podjetji pa Menina, Alprem in Graditelj.

Kljub težavam v gospodarstvu in likvidaciji Tovarne kovanega orodja pa se je število zaposlenih povečalo in bo letos doseglo skoraj 8000. Povečevali so se tudi osebni dohodki, njihova rast je bila usklajena z rastjo produktivnosti dela. Slaba opremljenost in iztrošenost strojnega parka je eden izmed najpomembnejših vzrokov počasnejše rasti akumulacije in vedno večje odvisnosti od poslovnih bank.

Zaradi hitrejšega naraščanja proizvodnih stroškov se je ekonomičnost poslovanja počasno zmanjševala, povečali pa sta se rentabilnost in produktivnost.

Gospodarske organizacije s sedežem v Kamniku predvidevajo izredno dinamičen razvoj do leta 1975. Čeprav so predvidevanja še neusklajena

in ne moremo govoriti o dokončnem planu, nam določene ekonomske kategorije kažejo močno povečanje celotnega dohodka in dohodka, ki bosta v letu 1975 kar za 80 odstotkov večja. Tudi v bodoče bosta industrija in proizvodna obrt nosilca in bo njuna udeležba v družbenem bruto produktu predstavljala skoraj štiri petine. V bodoče se bodo najhitreje razvijale lesna, kovinska, nekovinska in kemična industrija, pri čemer pa razvoj ostalih vej ne bo zanemaren.

Zastarela osnovna sredstva terjajo neprestano vlaganje v modernizacijo, tako da bodo v naslednjih petih letih domača podjetja vložila skoraj 300 milijonov dinarjev pretežno iz lastnih virov. Amortizacija v bodoče ne bo odražala le fizično, temveč tudi tehnično zastarelost strojev in se bo zato podvojila. Vlaganja gospodarstva v obratna sredstva bodo usklajena z naložbami v osnovna sredstva.

Kamniško gospodarstvo je že dosedaj prodajalo znaten delež svojih proizvodov v tujino. Izvoz, ki bo letos dosegel 5,9 milijona ameriških dolarjev, bo leta 1975 znašal 11,9 milijona ameriških dolarjev in bo torej podvojen. Kot dosedaj bo tudi v bodoče pretežen del izvoza usmerjen na konvertibilna področja. Ne dvomno je uresničitev izvoznih predvidevanj v veliki meri odvisna od stimulacije gospodarskih organizacij, ki ustvarjajo devize.

In kakšne so naloge samoupravnih organov, članov Zveze komunistov in gospodarstvenikov? V Kamniku moramo odgovoriti predvsem na naslednja vprašanja:

1. Kakšna bo stopnja rasti kamniškega gospodarstva?
2. Ali imamo za predvideno stopnjo rasti zadosti denarja in odgovarjajoče število delavcev, predvsem strokovnjakov? Torej se moramo odločiti za intenzivni ali ekstenzivni način razvoja.
3. Kakšna bo udeležba posameznih panog v družbenem produktu?
4. Kakšno bo nadaljnje povezovanje gospodarstva v enotno regijo?

Slovenija je v prihodnjih petih letih ubrala največ 8-odstotno stopnjo rasti. In kaj mislimo v Kamniku? Izhodišče nadaljnega razvoja je ne dvomno dosedanj intenzivni razvoj v letih 1968

do 1970, saj se izraža v indeksih okoli 120. Zato velja v naslednjih petih letih izkoristiti vsako konjunkturo in s stopnjo rasti 15 do 18 odstotkov letno tudi nadaljevati. Poleg ugodnega izhodišča pa naj bo opravičilo tako visoke stopnje rasti tudi delna stagnacija gospodarstva v letih 1966 in 1967 ter neizkoriščene možnosti razvoja turizma in gostinstva. Ne smemo pa pozabiti, da se je Kamnik po vojni vse prepočasno razvijal.

Upoštevajoč predvideno stopnjo rasti naj bi družbeni bruto produkt leta 1975 dosegel okoli 135 milij. S din, narodni dohodek na prebivalca pa naj bi znašal okoli 1.600 ameriških dolarjev na prebivalca. Seveda so to le ocene, ki bi jih morali v pripravah gradiva za srednjeročni program nekoliko korigirati. Ustvarjena akumulacija gospodarskih organizacij ne bo zadostna za predvideni razvoj. Zato je tu treba računati na večjo udeležbo poslovnih bank, ki bodo morale »dihati« s kamniškim gospodarstvom. Nekatere gospodarske panoge, predvsem turizem in trgovina, ki niso dovolj razvite, bodo morale računati na investiranje drugih podjetij, ki nimajo sedeža v Kamniku. Program gospodarskih organizacij v veliki meri temelji na vse večjem zaposlovanju delovne sile. V Kamniku smo zadnji dve leti pričeli mnogo večjemu zaposlovanju, kot je naravni prirast prebivalstva. Predvidevanja domačih gospodarskih organizacij in že sedanja zaposlenost v negospodarstvu in v gospodarskih organizacijah, ki imajo sedež izven občine, pa kažejo, da bi bilo leta 1975 kar 9700 do 9850 zaposlenih v družbenem sektorju. Če k tej številki prištejemo še zasebni sektor obrti, bi število zaposlenih presehalo 10.000.

Teh predvidevanj pa z naravnim prirastkom prebivalstva in delnim zmanjšanjem deleža kmečkih prebivalcev ne bomo mogli doseči. Torej se postavljata pred nas dve možnosti. Prvič, vztrajati na tačem zaposlovanju in dobiti delovno silo izven občine Kamnik. To seveda potegne za seboj tudi intenzivno izgradnjo objektov družbenega standarda, predvsem stanovanj. In drugič, ali zaposliti nerazpoložljivo domačo delovno silo in s tem usmeriti

vse napore za nadaljnjo intenzifikacijo gospodarjenja, torej večjo modernizacijo in avtomatizacijo proizvodnje. Odločitev za slednjo možnost je edino pravilna. In prav ta odločitev nas vodi k usklajevanju programov na občinskem nivoju.

Ob delovni sili je nujno spregovoriti tudi o kadrovski oz. izobrazbeni strukturi zaposlenih. Zadnji podatki občinske skupščine jasno prikazujejo velik primanjkljaj kadrov z visoko in višjo izobrazbo ter visokokvalificiranih delavcev. Izobrazbena struktura zaposlenih je mnogo bolj neugodna kot v Sloveniji in Jugoslaviji. Ob iskani rešitve tega problema moramo izhajati iz nedvoumne teze, da je vzgoja kadrov, izobraževalni sistem v celoti in struktura izobraževanja ključno vprašanje našega razvoja.

Nobenega dvoma ni, da se bodo morala sredstva, namenjena izobraževanju, mnogo hitreje povečati kot celotni dohodek. Boljšo izobrazbeno strukturo si ne moremo misliti le z zaposlovanjem tujih strokovnjakov, ki jih pritegnemo le z nudenjem boljših pogojev za osebni standard.

Istčasno bomo morali zagotoviti našemu osnovnemu šolstvu vse možnosti, da se poveča delež otrok s končano osnovno šolo. Mar ni tudi tu iskati nezadovoljiv odziv na štipendije, ki jih nudijo naše gospodarske organizacije?

V Kamniku se večkrat postavlja vprašanje, kakšen naj bo nadaljnji razvoj gospodarstva, oziroma katere gospodarske dejavnosti bomo v prihodnje intenzivneje krepili. Nobenega dvoma ni, da naj bo podlaga nadaljnega razvoja proizvodna sfera, vse ostale dejavnosti pa naj bodo spremljajoče. Posebno vprašanje pa je razvoj turizma.

Delež industrije in proizvodne obrti bo moral biti tudi v bodoče prevladujoč, vendar bo v celotnem družbenem produktu nekoliko manjši. Z izjemo turizma torej ni pričakovati, da bi se ostale terciarne dejavnosti hitreje razvijale. Vendar tudi razvoju turizma ne smemo dopustiti pretakanja akumulacije iz ostalih panog gospodarstva.

Udeležba industrije in obrti naj bi v prihodnjih letih predstavljala skoraj 70 % celotnega družbenega proizvoda.

Delež kmečkega prebivalstva je vedno manjši, saj je letos znašal le 16,8 odstotka vseh prebivalcev. V bodoče je pričakovati ponovno zmanjševanje predvsem zato, ker je pretežen del kmečkega prebivalstva zelo star in naj v tolikšni meri ne moremo več računati.

Hkrati pa udeležba kmetijstva v narodnem dohodku ne bi smela nazadovati. To pomeni večjo intenzifikacijo zasebnega kmetijstva z učinkovito pospeševalno službo,

večjo kooperacijo z zasebnimi kmeti in stimulatивно davčno politiko. Preusmeritev zasebnega kmetijstva v specializirano gospodarstvo bo morala dobiti vso družbeno podporo.

Srednjeročni program razvoja bo moral upoštevati gospodarsko rast posameznih področij občine, prdvsem pa posvetiti težo razvoju Tuhinjske doline, ki je v zadnjih 100 letih gospodarsko in demografsko nazadovala.

Na občinski konferenci je bilo največ govora o gospodarskem razvoju. Toda srednjeročni program bo zajel tudi programe razvoja negospodarskih dejavnosti, posebno družbenih služb. Tu že obtožajo programi po posameznih področjih, ki jih bo treba le dopolniti. Nikjer drugje kot prav v negospodarstvu pa bomo morali upoštevati materialne možnosti komune, torej bomo morali želje usklajevati z denarjem.

Srednjeročni program razvoja naj bo družbeni dogovor vseh dejavnikov v komunih od delovnih organizacij, krajevnih skupnosti do občinske skupščine, njenih skladov in poslovnih bank. Toda dogovor mora biti obvezujoč za vse udeležence v programu.

Razprava in sklepi konference so mobilizacijski ter predstavljajo idejno-politično izhodišče za nadaljnjo srednjeročno programiranje. Tokratne razprave in programiranje ne smejo izžveneti le kot formalna priprava programov, temveč se morajo vsi člani Zveze komunistov zavestno, premišljeno in vztrajno vključevati v programiranje razvoja naše družbe. Morda smo letos prvič v naši zgodovini pričeli dolgoročnemu snovanju razvoja naše družbe, ko nam ni vseeno, kje bomo čez pet, čez deset let. Čeprav zadovoljni s storjenim delom in obremenjeni s sedanji problemi, nam mora biti bodoči razvoj stalno pred očmi, prisoten v naši vsakodnevnih praksi in odločitvah.

Cilji, ki si jih zastavljamo s programom, so dokaj ambiciozni, vendar dosegljivi. Ko bo jeseni in pozimi tekla razprava o predloženih osnutkih programa, bomo morali dosledno poudarjati nadaljnji razvoj samoupravljanja v vseh smereh, krepiti njegovo materialno podlago, odvzemati čim manj presežnega dela gospodarstvu in torej dosledno spoštovati reformne principe. Mnogo bolj bo treba uveljavljati osebnost proizvajalca in upravljalca, toda ne v protislovju s premalo razvito poslovnostjo, temveč v boju zoper delovanje tistih posameznikov, ki želijo pod okriljem samoupravljanja zavirati iniciativno samoupravljanje. Prav tako bodo morali biti komunisti s svojim delom in vzgledom nosilci in usmerjevalci družbenega napredka.

T. J.

Boj za svobodo v očeh najmlajših

Cvetoča vejica je glasilo učencev osnovne šole Toma Brejca v Kamniku. V preteklem šolskem letu so izdali dve številki, v katerih so objavljeni najboljši prispevki učencev od 1. do 8. razreda. Glasilo ureja tov. Sonja Kristan. Ker te dni praznujemo občinski praznik in 25-letnico osvoboditve, je prav, če objavimo nekatere sestavke, v katerih mladi opisujejo dogodke iz NOB in svoj pogled na svet, v katerem še vedno divjajo vojne.

MOJ KRAJ MED NARODNOOSVOBODILNO BORBO

Oče mi je pripovedoval:

Majhna vasica, stisnjena med Menino planino in Kozjakom, je bila kot nalašč pripravljena za obiske partizanov, ki jih tam okoli ni bilo malo. Prihajali so pomoči in podnevi, se najedli ter odhajali po svojih poteh. V vasi ni bilo izdajalca, ki bi Nemcem pravil o tem, kaj se dogaja. Začelo pa se je, ko so fantje, ki bi morali oditi v nemško vojsko, izginili. Nemci so jih zaman iskali, zato so se znesli nad vaščani.

Pomladansko jutro se je ravno prebujalo, ko so na vrata hiš udarila kopita pušk. Vaščani so se vsi prestrašeni zbrali na vasi. Vojaki so premetali in preiskali vsako hišo in skednje. Ko pa so se praznih rok vrnili, so večino ljudi stlačili na avtomobile in jih odpeljali v internacijo. Njihove domove pa so požgali. Enega od domačinov pa so prisilili, da je z njimi sodeloval.

Partizani so na pohodu iz Zasavja šli tudi skozi našo vas. Omenjeni izdajalec pa je Nemce o tem obvestil. Borci, vsi izmučeni in lačni, so počivali v neki kotlini na Menini. Nemci, ki so bili obveščeni o njihovi poti, so jih obkolili in nepričakovano napadli. Presenečeni borci so se sicer takoj uprli in prebili, vendar je obležalo mnogo ranjenih in mrtvih borcev, ki so jih Nemci potem vlačili po vasi. Izdajalec je kmalu nato dobil zasluzeno plačilo, vendar mrtvim partizanom to ni moglo več koristiti. V bližnji okolici je bila ustanovljena tudi Šlandrova brigada. To je bila velika partizanska enota, ki je zavednim domačinom dajala pogum za naporno in nevarno delo, ki so ga opravljali.

V kakšno nevarnost so se ljudje spuščali, ko so pomagali partizanom, dokazuje ta le dogodek. V eni izmed domačij sta prenočevala dva partizana, domačina. Zgodaj zjutraj pa je gospodinja na dvorišču zaslišala nemško govorico. Bila je nemška partizana. Takoj je zbudila partizana in ju skrila na podstrešje. Nato so v hišo stopili Nemci. Gospodinja je hčerki naročila, naj gre na podstrešje po jabolka. Ko je hčerka prinesla jabolka in orehe, je kot po nerodnosti vse raztresla po tleh. Vojaki so ji seveda takoj priskočili na pomoč. Pri tem pa je nastal tak ropot, da sta partizana lahko zbežala.

Če bi Nemci to opazili, bi domačijo požgali, domače pa ustrelili ali pa odpeljali v koncentracijsko taborišče.

Po končani vojni v vasi ni bilo niti ene hiše, pri kateri ne bi manjkalo vsaj en človek. Od nekaterih prej tako številnih družin pa sta ostala dva ali trije člani. Kljub temu pa so ljudje takoj začeli z obnovo domov in gospodarskih postopij.

Velikokrat pa v svojih pogovorih obujajo spomine na tiste težke čase.

Zlatka Berlic, 6.c r.

DOMOVINA NAŠA

Domovina naša draga, teptana bila si od sovraga, pa vendar nisi ti klomila, nisi hrbta tujcu upognila. Saj naši dedje,

matere in nas očetje, raje so se bojevali, kot da bi te tujcu dali.

Niso tebe zapustili, ko bila si v prah teptana, niso od tebe se ločili, ko si bila s krvjo obdana.

Marsikdo zate je življenje

dal, ker vedel je, da kmalu narod bo vstal, zaživel pod soncem bo svobode in se še spominjal tiste mračne dobe.

Domovina draga, v svobodi zdaj živiš, in želimo vsi, da tistih dni nikoli več ne doživiš.

Sonja Hribovšek, 8.b

MI MLADI NOČEMO VOJNE

Minilo je četrto stoletje od dneva, ko je na našo zemljo posijalo sonce svobode. Takrat so naši predniki zadali smrtni udarec krvavemu fašizmu in ustanovili novo Jugoslavijo.

Mi mladi radi poslušamo starejše ljudi, ko nam pripovedujejo žive spomine na slavne in strašne dni narodnoosvobodilne vojne. Čeprav je za nas to le zgodovina, si prav lahko predstavljamo kako grozno je bilo takrat življenje. Kar zdrzнем se, če pomislim, koliko otrok je izgubilo starše in koliko jih je ostalo brez strehe nad glavo. Danes pa je življenje nas mladih drugačno, zato moramo tembolj ceniti svojo domovino. Tudi jaz se zavedam, da je domovina samo ena. V tej domovini pa je moj dom, ki ga neizmerno ljubim. Je že tako, da je za vsakega človeka njegov dom najlepši, pa naj bo to le lesena kočica. V njem najdeš nekaj, kar bi zaman iskal po bahatih palačah. Marsikdo se vrne iz

tujine razočaran in v svoji domovini zopet najde mir in srečo. Zato nočemo tistih, ki bi izdajali našo domovino ali nam omejevali svobodo, ki je vzklila iz krvi in trpljenja.

Prav zdaj, ko po svetu znova rožljajo z orožjem, si samo želim, da bi že enkrat napočil čas, ko na svetu ne bo več vojn in ko se bodo vsi ljudje med seboj ljubili kakor bratje in sestre.

Barbara Vavpetič, 7. r.

OČKA MI JE PRIPOVEDOVAL

»Bilo je leta 1944. Naša zemlja je bila krvava od nasilja in krivic, toda med ruševine požganih domačij je bilo zasejano seme upora. Iz dneva v dan je raslo število novih junakov, katerim se je čudil ves svet.

Februarski dan je počasi ugašal. Po pobočju Crnivca se je kot utrujena kača vlekla dolga kolona partizanov. Na medlo lesketajočem senegu so se risale dolge sence borcev Tomšičeve brigade.

Partizani, ki so se dlje časa zadrževali v tuhinjskih hribih, so se pod večer odpravili na pohod. Nameravali so uničiti nemške postojanke na Menini planini.

Vodja brigade je takoj obvestil Zidanškov in Bračičev odred, ko so mu terenci iz Kamnika prinesli sporočilo o veliki nemški ofenzivi.

Borci so bili v strogi pripravljenosti. Nepremično so zrlji v dolino. Čez nekaj minut se je iz daljave zaslišal hrup nemških tankov in kamionov. Vsaka roka je tesneje prijetla za puško. Komandant je dajal še zadnja povelja.

Tedaj so se na gozdnih obronkih prikazale zelenkaste čelade. Borci so z vso silo udarili na sovražnika. Nemci so rinili naprej, dokler jih niso prikovali k tlom krogle iz partizanskih topov.

Prvi napad je bil odbit. Možje so bili na smrt utrujeni. V mrzli noči so si odahnilo od težkega boja. Naslednje jutro so okupatorji izvedli še večji napad. Napeli so vse moči, a nič ni pomagalo. Tomšičevci so se borili z nadčloveško močjo. Na srečo so na bojišče ravno pravi čas prispeli borci Zidanškovega in Bračičevega odreda. Izčrpanim partizanskim enotam je uspelo potolči sovražnike.

Po končanem boju so na bojišče prispeli domačini in z veseljem objemali rešitelje. Nato so skupaj s partizani

zapeli zmagovalno pesem, ki se je izgubljala v dolini, kjer je živahno žuborel gorski potok. Tako je oče končal zgodbo.

Zibert Mihaela, 6.c

PRVI DVE ZRTVI V KAMNIKU

Za 27. julija 1941 je bil dogovorjen sestanek dupliške in kamniške grupe na Kratni nad Kamnikom.

Vendar se je že takrat našel nekdo, ki je Nemcem sestanek izdal. Zato so Nemci ob perovski brvi preko Bistrice postavili zasedo ter ustrelili dva tovariša. To sta bila mlada partizana Miklavčič Anton in Mlakar Dominik.

Nekaj tovarišev, ki so bili takrat že v ilegali, se je umaknilo v gozdove nad Kolovcem. Druge, ki so bili seveda izdani, so Nemci aretirali po domovih ter jih odpeljali v begunjske zapore, kjer so bili nekateri ustreljeni kot talci.

Prvi dve žrtvi, dva mlada fanta, ki sta bila ubita onkraj mostu na Perovem, pa so odpeljali na Zale, kjer sta tudi pokopana.

V spomin na ta sestanek in dva padla tovariša se imenuje odcep od Kovinarske ulice do mostu preko Bistrice »Pot 27. julija«.

Skrjanc Barbara, 6.c

S srečanja borcev na Lazah

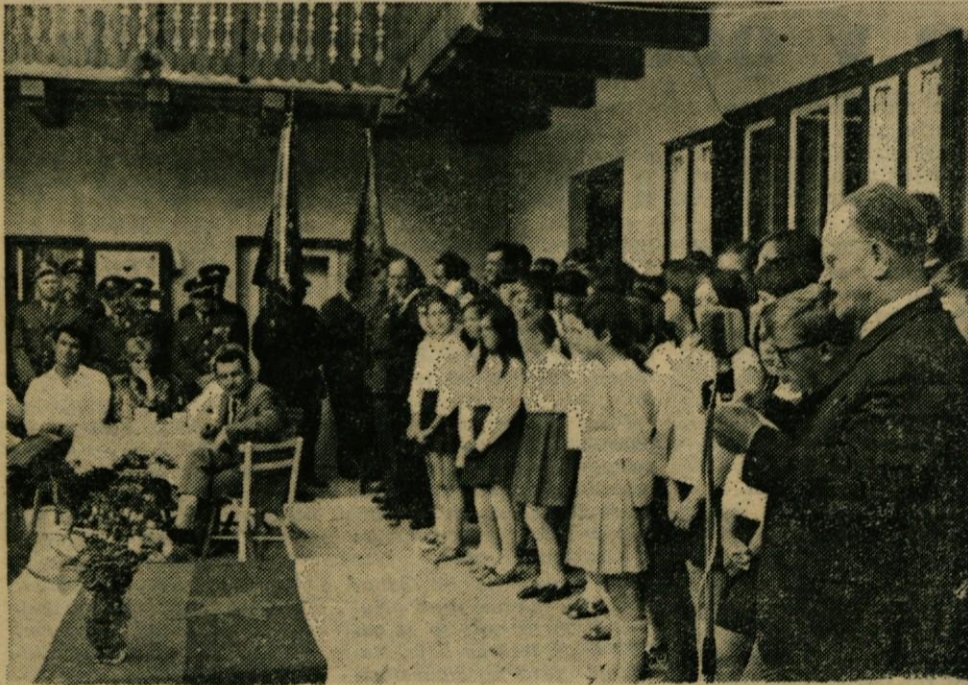
Srečanje borcev kamniške občine v Tuhinjski dolini

V počastitev dneva borca je bilo 5. julija v Lazah v Tuhinjski dolini srečanje borcev kamniške občine. Srečanja se je udeležilo precej borcev. Prišli so tudi tisti, ki so za časa narodnoosvobodilne borbe sodelovali v partizanskih enotah na tem območju. Zbrane borce in druge občane je pozdravil

predsednik krajevne organizacije Zveze borcev Anton Podbevšek-Srečo. Nato pa so borci na tovariškem srečanju obujali spomine na dni, ko so v gozdovih pod Menino planino pokale partizanske puške. Narodni heroj Mirko Jerman, nekdanji komandant prvega bataljona Šlandrove brigade Franc Zavasnik-Bo-

žič, Mirko Podbevšek-Lado in drugi borci so s svojim pripovedovanjem znova obudili spomin na tiste težke, vendar slavne dni naše zgodovine.

Srečanje borcev, kakršnih bi bilo treba več, je pripravila krajevna organizacija ZZB NOV Tuhinj.

ČRNA: Predsednik krajevne skupnosti A. Žagar je občanom spregovoril tudi o bodočem razvoju te doline

V Črni so praznovali

Tako slovesno kot letos v krajevni skupnosti Črna že dolgo niso praznovali svojega krajevnega praznika. V nedeljo, 5. julija, se je ob spomeniku padlih borcev in talcev pri jami v Črni zbralo veliko rudarjev in gasilcev v svojih prazničnih uniformah, pevcev, mladine in ostalih občanov. Po položitvi vencev k spomeniku je krenila dolga povorka proti Logarju v Črni, kjer je bila osrednja slovesnost, ki so se je udeležili tudi predsednik občinske skupščine Vinko Gobec in republiška poslanca Franc Svetelj ter Vinko Dobnikar, predstavniki občinske gasilske zveze in predsedniki sosednjih krajevnih skupnosti. Po slavnostnem govoru predsednika krajevne skupnosti Adolfa Žagarja so v pestrem kulturnem programu sodelovali pevci iz Črne, pionirski pevski zbor osnovne šole iz Stranj in mladi recitatorji. Nato je sledil prevzem nove gasilske motorke, ki jo je gasilec iz Gozda izročil v uporabo predsednik občinske skupščine. Za nakup te motorke so vaščani zbrali prek pol milijona st. tk dinarjev, 800 tisoč je prispevala občinska gasilska zveza, okrog 400 tisoč pa so darovali Rudnik kaolina, Titan, Tovarna usnja, Gozdno gospodarstvo in Menina. Vsem tem se je iskreno zahvalil predsednik gojskih gasilcev, ki je motorke prevzel. Gasilci so jo seveda takoj preizkusili v trodelnem napadu.

Adolf Žagar, predsednik krajevne skupnosti Črna, se je v svojem govoru spomnil 51 žrtev, ki so 9. julija 1942 padle pod streli okupatorja pri jami Črna. V spomin na ta dogodek praznuje Črna vsako leto ta dan kot svoj

krajevni praznik. Po enominutnem molku v počastitev padlih vaščanov je tov. Žagar nadaljeval:

Poteka peto leto obstoja naše krajevne skupnosti in danes lahko ugotovimo, da je delo skupnosti plodno, da se prebivalci radi udeležujejo dogovarjanj o reševanju skupnih problemov in da je naš človek v bistvu ostal tak, kot je bil tedaj, ko se je kovala današnja ureditev. Naša krajevna skupnost ima zaradi razdrobljenih zaselkov težko delo.

Kot nosilec napredka pa je na prvem mestu nedvomno rudnik kaolina Črna, edini industrijski obrat v naši skupnosti. Iz ostankov nekdanjega obrtnega podjetja, ki je štel okoli 50 delavcev pred vojno, med vojno pa je prenehal z obratovanjem, je nastal rudnik, ki lahko nudi svoje izdelke tudi najbolj zahtevnim potrošnikom in ki lahko nudi zaposlitev pretežni večini moške delovne sile, primerne za tako delo. Danes torej lahko trdimo, da je obstoj rudnika zagotovilo za uspešno delo krajevne skupnosti Črna, ki od tega edinega industrijskega proizvajalca v naši dolini lahko v bodoče pričakuje sodelovanje in pomoč. Zasluga rudnika je tudi v tem, da se je dolina Črne proletarizirala in postala zares v pravem pomenu besede delavska.

Pri tej priložnosti pa moramo žal ugotoviti, da med našo mladino vse bolj izginja veselje za rudarstvo in da rudnik nima na voljo mladih delavcev, ki bi s tega področja prihajali na delo kot nekvalificirani delavci ali pa da bi se odločili za rudarski poklic na strokov-

nih šolah. Iz vrst mladine, ki konča osemletko, skoraj ni zanimanja za rudarski poklic, kar dokazuje, da tradicija belih rudarjev iz doline Črne drsi v nevaren položaj.

Mladina si izbira lahko delo in v precejšnjem številu odhaja na tuje z željo, da bi si čimprej pridobila sredstva za dokaz visokega standarda, avtomobil in podobne življenjske dobrine.

Naša skupnost si je v času svojega obstoja, tj. od leta 1966 dalje, prizadevala predvsem v komunalnem pogledu urediti najbolj potrebne zadeve. Vsi smo si bili edini, da v oddaljenih in težje dostopnih zaselkih in tudi vaseh ni vse tako, kot bi moralo biti in da moramo lju-

dem omogočiti nabavo osnovnih dobrin.

V tem pogledu smo vsaj delno uspeli. Docela smo uredili vodovodno napeljavo v spodnji in gornji Črni. Veliko pa smo pomagali tudi zasebnim graditeljem vodnjakov.

Pri elektrifikaciji smo pomagali na Gozdu in pri posameznikih v Podlomu in na Rakovem, kar nas je veljalo preko 20.000 N din.

Vključili smo se tudi v asfaltiranje ceste do mostu pri jami Črne in pri tem sodelovali z zneskom 70.000 novih dinarjev.

Postavljen je bil dokončno gasilni dom na Gozdu, ure-

jena pa je bila v tem kraju tudi mrliška kapelica.

Skupnost ima velike načrte za bodoče delo. Tako bi zgradili tudi vodovod na Gozd, napeljali telefon do šole v Smrečju in od tod lokalnega do Gozda. Nadalje bi zgradili vodovod v Prapretnem in elektrificirali še Podkrajnika, ki je sedaj edini brez elektrike. Nadalje bi morali še vedno nadaljevati z obnavljanjem in vzdrževanjem občinskih in vaških poti in kolovozov, kar ni majhna naloga.

Vse te akcije pa bomo lahko speljali le v primeru, če bomo složni in če se bomo ponovno odločili za podobno obliko financiranja, to je za krajevni samoprispevek.

Krajevni praznik v Kamniški Bistrici

V spomin na partizanski napad na žandarmerijsko postajo v Kamniški Bistrici 9. junija 1942, ko je padel prvi borec te vasi Lipnik Jurček, praznuje krajevna skupnost vsako leto ta dan svoj krajevni praznik. Letošnji program praznovanja je bil še posebno pester, saj so s praznovanjem občinskega praznika proslavili tudi 25-letnico osvoboditve teh krajev.

Ob petih popoldne je dolga kolona narodnih noš, mladine in okrašenih avtomobilov krenila od Velikega jezua proti Vegradu. Tu so se v dvorani Kulturnega doma zbrali številni občani, ki jim je v slavnostnem govoru predsednik krajevne skupnosti France Kregar orisal razvoj teh krajev pod kamniškimi planinami v preteklih 25 letih. Poudaril je, da je

bilo s sodelovanjem občanov, krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij v teh krajih veliko zgrajenega, veliko pa bo treba še storiti.

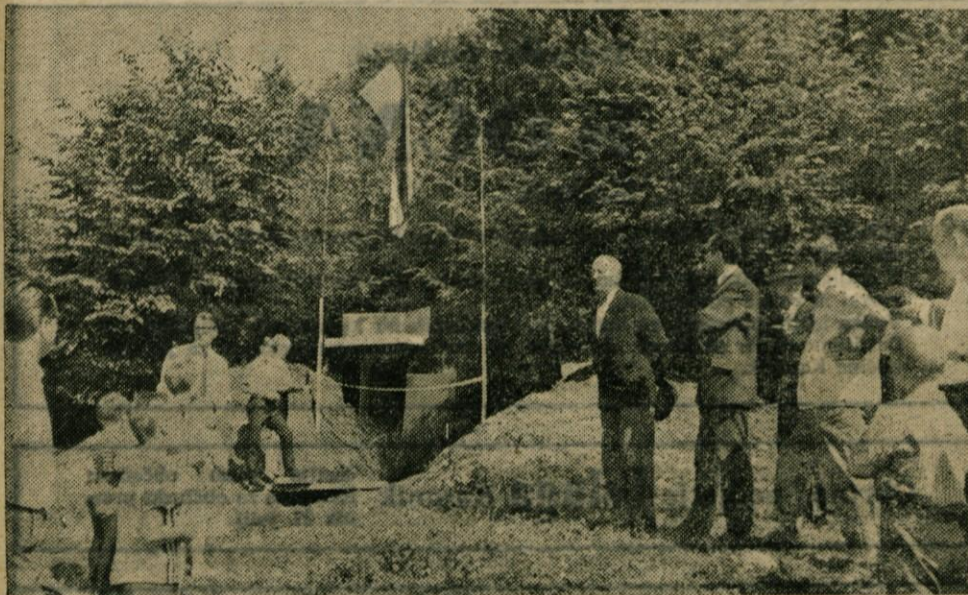
Zbranim občanom sta čestitala h krajevnemu prazniku republiški poslanec Franc Svetelj in Lado Podbevšek v imenu občinskega odbora Zveze združenj borcev.

V kulturnem programu je s pisanim venčkom narodnih plesov nastopila domača folklorna skupina, pester izbor pesmi in recitacij pa so pripravili pionirji osnovne šole v Stranjah.

Po slovesnosti v kulturnem domu so z bregov nad Bistrico začele švigati v zrak številne rakete in daleč naokoli oznanjale, da občani Kamniške Bistrice slavijo svoj praznik.

Praznovanje v Kamniški Bistrici: mladi ob spomeniku padlega partizana Lipnika Jurčka

Vodni zbiralnik v Županjih njivah

V Županjih njivah so dobili vodo

Prvo nedeljo v juliju so vaščani Županjih njiv slavili pomemben dogodek. V osemnajstih hišah te vasi pod Kamniškimi vrhom je ta dan pritekla voda. Že nekaj let je namreč v gradnji veliko vodovodno omrežje, ki bo napajalo vasi v eni naših največjih krajevnih skupnosti, v Kamniški Bistrici in v Gođiču. Sedaj so dogradili glavni cevovod do Stahovice, 3 razbremenilnike in vodni rezervoar z zmogljivostjo 108 m³. V te naprave so do-

slej vložili preko 600.000 dinarjev. Izvir Bele vode, ki leži na višini preko 900 m, daje okrog 7 litrov na sekundo izredno dobre pitne vode. To bo zadostovalo za potrebe teh krajev.

Slovesnost pri vodnem zbiralniku nad Županjimi njivami v Jerasovem borštu je začel predsednik krajevne organizacije SZDL Balantič, nato pa je o gradnji vodovoda govoril predsednik krajevne skupnosti Franc Kreger. Dejal je, da so vaščani

že pred 65-timi leti nameravali zajeti vodo pri sedanjem izviru. Zahvalil se je vsem občanom, ki so sodelovali pri dosednji gradnji, tistim, ki radi samo kritizirajo, pa je naročil, naj raje pljunejo v roke in pomagajo pri nadaljnji gradnji, da bi čimprej vsi občani Kamniške Bistrice prišli do pitne vode. Predsednik občinske skupščine Vinko Gobec je čestital občanom k doseženemu uspehu, nato zavrtel ventil na cevovodu v rezervoarju in s tem spustil vodo v omrežje.

Pri Spinu v Županjih njivah smo nato pokusili hladno vodo, ki je pritekla iz vodovodnih pip. Na majhnem pristrčnem likofu pa seveda ni manjkalo tudi domačega sadjevca, da se ne bi kdo prehladil. S.

Gasilci so tekmovali v počastitev 25-letnice osvoboditve

Občinska gasilska zveza v Kamniku je v počastitev 25-letnice osvoboditve pripravila občinsko tekmovalno gasilskih društev, ki se ga je udeležilo 22 gasilskih desetlin ali okoli 220 gasilcev iz vseh gasilskih društev v občini. To je dosedaj najboljša udeležba na občinskem gasilskem tekmovanju. Sodelovalo je tudi šest mladinskih desetlin in ženska desetina iz Svilanita.

Gasilci so tekmovali v trodelnem napadu, v taktični vaji, v vezanju vozlov in v streljanju. Glavni del tekmovanja je potekal na igrišču za kamniško gimnazijo.

Rezultati tekmovanja so pokazali, kot je po končanem tekmovanju dejal Janez Pregled, predsednik občinske gasilske zveze, da so se gasilci na to tekmovanje zelo dobro pripravili. Po končanem zborovanju je bil zbor vseh gasilcev pred gasilskim domom v Kamniku, kjer so posameznim desetinam podelili priznanja in nagrade. Zbranim gasilcem se je v tmenju občinske konference SZDL za odlično organizirano

tekmovanje in dosežene lepe rezultate zahvalil tudi sekretar Franc Svetelj.

V posameznih tekmovalnih skupinah so bili doseženi naslednji rezultati:

Med desetlinami terenskih gasilskih društev je prvo mesto s 1176 točkami dosegla desetina gasilskega društva Kamnik, sledijo desetine gasilskih društev Srednje vasi, Križa, Duplece in Motnika.

Desetina Stola je bila s 1159 točkami najboljša med industrijskimi gasilskimi enotami, sledijo Titan, Tovarna usnja in Svilanit.

V tekmovalni skupini B, kjer je sodelovalo 6 gasilskih desetlin z manjšimi motor-kami, je prvo mesto dosegla desetina gasilskega društva iz Zgornjega Tuhinja z 948 točkami, sledijo Tunjice, Zg. Tuhinj II, Šmartno, Gozd, Moste.

Med mladinci so bili najboljši mladi gasilci iz Srednje vasi, ki so sicer dosegli enako število točk kot mladinci Kamnika, vendar so bili boljši pri trodelnem napadu. Oboji so dosegli po 724 točk.

Zmagovalci: Desetina STOL-a je bila najboljša med industrijskimi gasilskimi ekipami

Ivku Jezeršku

Zadnje dni junija t. l. je legel v svoj prezgodnji grob 66-letni nekdanji šolski upravitelj v Komendi tov. Ivko Jezeršek. Kdo se ga ne spominja vedno prijaznega, a ne preveč zgovornega? Bil je priden kot mravlja v šoli in izven nje. Ni poznal počitka! S svojo prizadevnostjo ni skrbel samo za uspešen razvoj svoje šole, ni se zapiral v šolske prostore, temveč se je prav tako nesebično razdal tudi izven nje. Bil je pevec, režiser, športnik, bil je vsem vse! V dolgih dvajsetih letih svojega službovanja v Komendi je temeljito spremenil kulturno in prosvetno življenje v Komendi in njenih okoliških vaseh. Odkrit, tovariški, a vedno dosleden in neizprosno do samega sebe in do drugih je bil mož, ki je storil več, kot mu je velevala njegova stanovska dolžnost, a se zato ni nikoli koval pohvale ali priznanja. Lepo in iskreno so fzzvenele besede govornika iz Komende ob njegovem grobu, ko je dejal, da pokojni tov. Ivko ni bil samo učitelj, ampak režiser vsega kulturno prosvetnega življenja v svojem kraju. Zato tak človek ne more umreti, temveč se samo odmakne

v brezkončne modrine. Za njim žalujejo mnogi njegovi učenci in učenke, ki so danes tudi po njegovi zaslugi pridni gospodarji in vestne gospodinje.

Pokojni tov. Jezeršek je služboval na raznih službenih mestih, a najdalj na osnovni šoli v Komendi. Takoj v prvih letih po svobodi se je med prvimi javil na službovanje na Primorskem, ko je tam občutno manjkalo prosvetnih delavcev. Predčasno je odšel v pokoj, zato je v Komendi po njegovem odhodu nastala nenadomestljiva vrzel. Se in še so ga Komendčani vabili nazaj, da jim je pomagal pri raznih igrah in drugih prireditvah in nikdar ni odrekel. Srečen je bil on in še bolj srečni so bili Komendčani. Kako priljubljen je bil tov. Ivko, je najlepše pokazala velika udeležba prebivalstva iz Komende in okoliških vasi ter veliko število njegovih stanovskih tovarišev, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti. Škoda le, da se nihče ni našel iz vrst njegovih sošolcev, ki bi se z nekaj toplimi besedami poslovil od njega. Ivka Jezerška pa bomo vsi, ki smo ga poznali in ga spoštovali, ohranili v najlepšem spominu!

N. V.

Industrijski
kombinat

SVIT

Kamnik

čestita ob občinskem prazniku vsem občanom Kamnika

Podjetje
»**KAMNIK**«
v Kamniku

čestita vsem občanom in delovnim kolektivom ob občinskem prazniku — 27. juliju.

Trgovsko podjetje

KOČNA

Kamnik

»KOČNA«, trgovsko podjetje na veliko in malo, priporoča obisk svojih dobro založenih trgovin.
V knjigarni nasproti šole so za novo šolsko leto na razpolago vse knjige, zvezki in ostale potrebščine.
Velika izbira pisarniškega materiala, strokovnih ter leposlovnih knjig in revij.
Čestitamo vsem občanom, delovnim in družbenim organizacijam za praznik občine Kamnik.

Obrtno podjetje **Usluga** Kamnik čestita vsem občanom Kamnika za občinski praznik 27. julij

Komunalno podjetje Kamnik čestita ob občinskem prazniku vsem občanom Kamnika in se priporoča s svojimi uslugami.

Ob občinskem prazniku 27. juliju čestita vsem občanom **usnja** Kamnik — galanterijsko usnje, — velur za obutev in oblačila.
Tovarna Naše proizvodne posebnosti so: Se priporočamo za naročila.

Cestitkam za občinski praznik se pridružuje kolektiv obrtnega montažnega podjetja

ZARJA

in se priporoča za naročila.

Industrija pohištva **STOL** priporoča svoje kvalitetne izdelke.
Kamnik Ob občinskem prazniku čestita vsem občanom Kamnika

Vsem delovnim ljudem čestita ob občinskem prazniku 27. juliju

Tekstilni institut Maribor

Eksperimentalni oddelek Kamnik

Ob občinskem prazniku 27. juliju čestita vsem delovnim ljudem in se priporoča za naročila

Obrtno montažno podjetje
ALPREM Kamnik

Izdeluje in montira:
— gradbene konstrukcije, okna, vrata, predelne stene iz aluminija za gostinske in trgovske lokale, ambulante, bolnišnice in zdravstvene domove ter razno drugo notranjo opremo iz aluminija in železa.

TITAN

tovarna kovinskih izdelkov in livarna Kamnik

proizvaja:

- fittinge pocinkane in črne
- ključavnice navadne in cilindrične
- obešanke navadne in cilindrične
- gospodinjske strojčke
- ulitke iz sive in temperne litine

Cenjenim potrošnikom priporočamo svoje izdelke in jim čestitamo za občinski praznik.

Živilska industrija

KAMNIK

čestita ob občinskem prazniku 27. juliju in priporoča svoje kvalitetne proizvode.

Tovarna pogrebne opreme

MENINA

v Šmarci

čestita ob občinskem prazniku

Splošno gradbeno podjetje

» Graditej «

Kamnik

opravlja gradbena dela vseh vrst: visoke in nizke gradnje, gradnje industrijskih in stanovanjskih objektov, kanalizacije, gradnje hidrotehničnih objektov in stanovanj za trg. Gradbena dela opravi hitro, solidno in po zmerni ceni.

Ob občinskem prazniku 27. juliju čestita vsem poslovnim prijateljem in občanom Kamnika.

Čestitkam za občinski praznik se pridružuje
Državna založba Slovenije

Knjigarna in papirnica Kamnik

Postregli vas bomo s sodobno leposlovno in strokovno literaturo, s šolskimi in pisarniškimi knjigami, sprejemamo pa tudi naročila za razne knjižne zbirke.

Čestitkam ob občinskem prazniku 27. juliju se pridružuje tudi

Lončarska zadruga Komenda

Obrtno podjetje SLOGA MOSTE

čestita ob občinskem prazniku 27. juliju in se priporoča s svojimi kvalitetnimi mizarškimi, tesarskimi in ščetarskimi izdelki.

Kreditna banka in hranilnica
Ljubljana

podružnica KAMNIK

čestita vsem vlagateljem in občanom za občinski praznik 27. julij.

Svila Kamnik mit

Specializirano podjetje za proizvodnjo frotirja in kravate se pridružuje čestitkam ob občinskem prazniku. Potrošnikom nudi frotir in brisače različnih velikosti, vzorcev in pestrih barv, kopalne plašče za plažo, najrazličnejši frotir in brisače za hotele in bolnišnice. Na svoje kvalitetne izdelke po želji vtke razne napise in oznake. Nudi tudi kravate najmodernejših vzorcev in barv.

VESNA Kamnik

pekarna in
slašničarna

čestita vsem občanom ob občinskem prazniku

Gozdno gospodarstvo
Ljubljana

kolektiv obrata

Kamnik

čestita vsem občanom Kamnika za občinski praznik

Odkritje spomenika Antonu Medvedu

Konec preteklega tedna so v Kamniku, nasproti nekdanje pesnikove rojstne hiše, v počastitev 100-letnice rojstva odkrili spomenik Antonu Medvedu. Ob odkritju spomenika je govoril o Medvedovem pesniškem delu prof. Emil Cesar. V svojem govoru je skušal odgovoriti tudi na vprašanje, kako danes presojava literarno delo Antona Medveda. Anton Medved je živel v času, ki pomeni prelomnico v obstoječem družbenem življenju, po drugi strani pa prav tako prelomnico slovenski kulturi. V širšem pomenu pa je ta doba znamenec velikih družbenih procesov v začetku 20. stoletja. Razumljivo je, da tak čas ni mogel biti Medvedu in njegovemu delu pravičen sodnik. Tolikokrat porabljen izraz »epigon« za Medveda prav gotovo ne drži. Človek, ki ustvarja, ki ima nadpovprečno mero daru za umetniško oblikovanje svojih prebogatih življenjskih izkustev, ki jim daje enakovredno besedno podobo kot

so doživljanja in ki preseže po darovitosti svoje vzornike, prav gotovo ne more biti in ni epigon.

Medved svojo izpoved gradi na še danes živi primeri. Da čim podrobneje nakaže problem, poseže po primeri iz narave, v kateri zaradi svoje smotrnosti, skladnosti in naravne ter pravične zakonitosti tudi v resnici išče utehe svojim bolečinam. In prav zaradi tega miselnega bogastva presenetljivih zaključkov, življenjske pristnosti in jedrnatosti spoznanj, ki so vseskozi izvirna, nam postaja Medvedova pesem spet bližja, je zaključil prof. Emil Cesar.

Številnim udeležencem slovesnosti, med katerimi je bilo mnogo narodnih noš, je nato moški zbor prvega slovenskega pevskega društva Lire predstavil nekatere Medvedove pesmi.

Spomenik je delo kamniškega kiparja Leona Homarja. Pobudo za postavitev pa je dalo kamniško Turistično društvo. S.

Ob odkritju spomenika Antonu Medvedu

Negativna mini kronika

Majhne so te stvari, pa vendar zbedejo človeka v oči. Tako so na primer na Trgu talcev v parku neprimerno odlomili vrhove nekaj brezam. Drevesca, ki so tako lep okras ob cesti, bo treba nadomestiti z novimi. Prav tako so ponočnjaki ob cesti na Zale polomili vrhove lepim borom, ki so v višino že preseglji ograjo. Kdo ve, ali takemu vandalizmu bolj botruje objestnost kot zloba. Zdaj nič ne pomaga, poškodovana drevesca brez vrhov bodo morali posekati in zasediti nova. Morda bo medtem ko bodo dorasla, tudi pri ponočnih vandalih zrasel občutek odgovornosti v spoštovanju do vsega, kar je lepota. Na našem pokopališču, ki po ureditvi sodi med najlepša, še vedno z grobov zginja cvetje, oskrnjevalci grobov

pa celo izkopavajo s koreninami ali čebulicami rože, za katere so ljudje žrtvovali lepe denarje. Oskrunjevanje grobov velja pri vseh kulturnih narodih za največjo sramoto, pri nas pa to opravljajo ljudje iz dobičarskih nagibov.

Ubogih kolesarjev, si bo kdo mislil, ko bo videl tisti kup razbitih stojač za kolesa, ki so jih nagrmadili za samopostrežno trgovino na Zapričah, kolesarji pa nimajo kam postaviti svojih koles! Tudi pred knjigarno Kočna so od 6 stojač 4 razbita in pričajo o premajhni skrbi za kolesarje. Obiskovalci trgovin morajo prislanjati kolesa ob zid, neredko pa jih vidiš prislonjena celo ob izložbeno okno. Zavarovalnice, ki so zavarovale izložbena stekla, bi morale o tem tudi voditi račun.

Monika Skalarjeva in Kamniški komorni orkester

Uspel zaključek šolskega leta v glasbeni šoli

Na dveh zaključnih koncertih 11. in 19. junija so gojenci kamniške Glasbene šole pokazali rezultate svojega dela v preteklem šolskem letu. Medtem ko je bil prvi koncert namenjen predvsem najmlajšim učencem, so na drugem koncertu nastopili v glavnem učenci višjih letnikov. Temu ustrezno je bil prilagojen tudi program.

Letos so prvič nastopili tudi najmlajši, zbor cibabonov, ki je zapel ljubko Mozartovo Pesem o potepanju in Beethovno Ptička je žalostna ob spremljavi ansambla kitar, ki ga vodi profesor Weingerl. Navdušeno odobravanje poslušalcev sta poželi najmlajši učenki Vilma in Regina Jerman, ki sta ob spremljavi kitare zapeli dve narodni. Solidno je opravil svojo nalogo tudi ansambel harmonik pod vodstvom tov. Oti Mejač. V drugem delu koncerta so pokazali svoje znanje učenci višjih letnikov med njimi Ravnik Hijacinta, klavir VII. letnik, Ivanetič Albina in Igor, harmonika VI. letnik, Vehar Mojca, klavir VII. letnik in Rebolj Alenka, klavir X. letnik. Najbolj pa je navdušila Monika Skalar, učenka violine v VII. letniku, ki je izredno občuteno odigrala B. Smetana Iz moje domovine.

Drugi koncert je začel zbor harmonik pod vodstvom tov. Mare Španič. Rusko pesem C. Barisona je zaigral klavirski trio: Majda Kotnik violino, Albin Plankar čelo in Alenka Rebolj klavir. Posebno zanimiv na tem koncertu je bil nastop Andreja Perka, učenca V. letnika, ki je na trobenti odigral Bolotinov Scherzo. Tokrat je sodeloval tudi kamniški komorni orkester, ki je v štirih točkah

programa spremljal posamezne soliste. Med njimi velja omeniti spet Moniko Skalar in Svendsonovo Romanco za violino in orkester. Mojca Vehar je predstavila Mozartovo romanco iz klavirskega koncerta v D-molu, Saša Marcijan pa Srdjana Ribarovića Concertino za klavir in orkester.

Oba zaključna koncerta sta pokazala solidno glasbeno

znanje gojencev kamniške glasbene šole, ki je rezultat prizadevanj celotnega pedagoškega kolektiva na tem vodstvu. Doseženi uspehi v preteklem šolskem letu so zagotovili, da bo kolektiv Glasbene šole ob sodelovanju temeljne izobraževalne skupnosti uspelo postaviti na noge tudi lastni mladinski pihalni orkester, ki ga Kamnik že nekaj časa pogreša.

VOLČJI POTOK: DO OBCINSKEGA PRAZNIKA NOVA ASFALTIRANA CESTA

Volčevci krajevne skupnosti Volčji potok že nekaj let na zborih volivcev razpravljajo o asfaltiranju dva in pol kilometra dolge ceste od Duplice do Volčjega potoka. Vse kaže, da bo letos do občinskega praznika ta želja uresničena. Na pobudo krajevne organizacije SZDL in krajevne skupnosti so se volivci dogovorili, da bodo prihodnje leto, ko poteče sedanji samoprispevek, s katerim plačujejo še lani zgrajeni vodovod, znova glasovali za samoprispevek v višini 1% od čistih osebnih dohodkov. Polovico tako zbranega denarja bodo namenili za vrnitev posojila, ki ga bosta občinska skupščina Kamnik in Komunalno podjetje najela za modernizacijo te ceste.

To prometno zvezo uporabljajo tudi mnogo tujcev, ki zlasti v sobotah in nedeljah obiskujejo znani Arboretum v Volčjem potoku. Kolektiv te ustanove se je zato odločil, da bo hkrati z dokončanjem ceste uredil tudi večje parkirišče za avtomobile pred Arboretumom. S.

VELIKA GARAZNA HISA

Ob kamniškem kolodvoru gradi splošno gradbeno podjetje »Graditelj« iz Kamnika 40 m dolgo in 17 m široko garažno hišo, v kateri bo v treh nadstropjih 90 garaž za avtomobile po 30 v vsaki etaži. Dostopi do garažnih prostorov v kleti in v prvem nadstropju bodo po vozniških rampah, v pritličje pa naravnost v ceste. Pred garažno hišo bo pralnica za vozila. Stavba bo zgrajena pretežno v betonu in jeklu in bo primerno arhitektonsko oblikovana. Podjetje hiti, da bo zgradba do novega leta že izročena svojemut namenu. Cena za en garažni boks je predvidena na 13.550 din.

NAJVEČJI STANOVANJSKI BLOK

V največjem stanovanjskem bloku ob Ljubljanski cesti, ki ga gradi kranjski Projekt, zdaj dograjujejo zadnjo tretjino. V tem bloku bo skupno 48 stanovanj. Prvi dve tretjini sta bili dograjeni že lani, zdaj pa hitijo, da se bodo še zadnji stanovalci lahko vselili konec avgusta. Vsa stanovanja so že prodana in lastniki komaj čakajo, da jim stanovanjsko podjetje v Kamniku izroči ključe.

Iz kamniške gimnazije

Ob zaključku šolskega leta je bilo na kamniški gimnaziji 217 dijakov ali natančno toliko kot lani. V začetku šolskega leta se jih je vpisalo 222, od teh so štirje izstopili, eden pa je umrl. Oddelkov je bilo 8, ali povprečno 27 učencev v vsakem oddelku. Letos je bilo 80 dijakov in 137 dijakinj (lani 76 in 141). En dijak na koncu šolskega leta ni bil ocenjen, od ocenjenih 216 dijakov pa jih je bilo 28 odličnih (lani 25), 47 prav dobrih, 44 dobrih in 14 zadostnih. Izdelalo je torej 183 dijakov ali 84%, kar je skoraj toliko kot lani, ko je bil odstotek pozitivnih dijakov najvišji v zadnjih 10 letih. Popravni izpit bo v avgustu opravljalo 26 dijakov (lani 29), in sicer 16 iz enega, 10 pa iz dveh predmetov. Razred bo moralo ponavljati sedem dijakov. Lani je po popravni izpiti izdelalo na kamniški gimnaziji 96,4% vseh dijakov, kar je brez dvoma zelo lep uspeh. Upamo, da se bodo dijaki v počitnicah potrudili in dosegli prav tako lep uspeh. Pouk na gimnaziji je bil v dveh izmenah. V dopoldanski izmeni je bilo 115 učencev, v popoldanski pa 102.

Odlični učenci kamniške gimnazije so: v prvem raz-

redu Iskra Ema, Kopic Nika, Mihelčič Tomaž (iz Mengša), Rifl Alojz, Verstovšek Vito in Založnik Mojca. V drugem razredu: Bardorfer Marija in Simenc Helena iz Mengša, Habinc Lidija, Homar Janko, Bernot Martina, Humar Mira, Kopic Veronika in Trobevšek Fani. Iz tretjega razreda: Cedinik Branka in Hribernik Marjetka iz Domžal, Marinič Milan, Juvančič Mirta, Potočnik Silva, Špenko Ivanka, Koželj Ivanka in Šlebir Darinka. Iz četrtega razreda Bergant Damijan, Habjan Marjan, Ivančič Milojka, Možina Alenka, Podbevšek Srečko in Prešeren Marjeta.

Zaključni izpit je v junijemskem roku opravljalo 35 kandidatov. Od teh jih je bilo šest oproščenih zaradi odličnega uspeha ob zaključku četrtega razreda gimnazije. S prav dobrim uspehom je opravilo zaključni izpit 12 kandidatov, z dobrim 11, z zadostnim pa en kandidat.

Torej je izdelalo 30 kandidatov ali skoraj 86%. Popravni izpit imajo 4 kandidati, eden pa bo ponovil v celoti zaključni izpit. Izpitom je prisostvoval dvakrat profesor Tine Orel, strokovni sodelavec Zavoda za šolstvo SRS. Na zaključni slovesnosti ob

koncu šolskega leta, ki je bila v četrtek, 25. junija, so vsi odlični dijaki prejeli knjižne nagrade, II. a razred, ki je bil najboljši na zavodu, pa je dobil hranilno knjižico s po 1000 S din za vsakega učenca za izletni fond. Direktor gimnazije prof. Ivan Justinek je v svojem govoru podal kratek povzetek dogodkov preteklega šolskega leta in analizo uspehov ob koncu leta. Razdelil je maturantom spričevala, odličnim dijakom pa nagrade. V imenu občine in občinske konference SZDL

je izročil pozdrave in čestitke sekretar občinske konference SZDL Franc Svetelj. S kratkim kulturnim programom, ki ga je pripravila prof. Tina Romšakova, so dijaki zaključili uspešno šolsko leto in se podali na počitnice, ki se bodo za njih končale 3. septembra. Takrat se bodo spet zbrali v gimnaziji avli in začeli novo šolsko leto 1970/71. Popravni izpiti in jesenski del zaključnih izpitov bo od 27. do 31. avgusta. Gimnazija Kamnik bo sprejela v prvi razred še nekaj učencev brez sprejemnega izpita. Vpišejo se lahko

v teku počitnic v tajništvo gimnazije. Letos se je vpisalo na gimnazijo več dijakov iz Domžal kot lani, iz Mengša pa nobeden, čeprav so bili tam trije oddelki osmega razreda osnovne šole.

Z novim šolskim letom bo zapustilo kamniško gimnazijo več profesorjev. Prof. Barbara Turk gre v Ljubljano, profesor Janez Jalen na odsluženje vojaškega roka, profesorja Valentina Kalana pa je pedagoško znanstveni svet filozofske fakultete v Ljubljani izvolil za asistenta za zgodovino filozofije na ljubljanski univerzi.

Gradnja doma upokojujencev v Kamniku

Po dolgoletnih razpravah o potrebnih prostorih za stanovanja in družabno aktivnost upokojujencev v naši občini se želje za gradnjo doma upokojujencev končno le približujejo svoji uresnitvi.

Na posvetovanju predstavnikov društva upokojujencev, upravnih organov občinske skupščine in projektanta idejnega osnutka so zavzeli stališče, naj bi dom upokojujencev gradili v več etapah.

Prva etapa bo obsegala gradnjo stanovanjskega objekta za okrog šestdeset upokojujencev in prostorov za družabno življenje. Predračunska vrednost tega objekta bo znašala predvidoma 3.400.000 dinarjev, investitor pa bi bilo Stanovanjsko podjetje Kamnik.

Republiška skupnost socialnega zavarovanja bo iz sredstev za stanovanjsko izgradnjo investitorju odobrila do-

tacijo 2.300.000 dinarjev pod pogojem, da skupščina občine Kamnik prispeva eno tretjino vrednosti objekta, to je 1.000.000 dinarjev. Skupščina občine Kamnik je na zadnji seji že sprejela sklep, da bo ta znesek prispevala, poleg tega pa bo v primeru, če bi bila gradnja dražja od predvidenega predračuna, najela posojilo, ki ga bo vračala novo ustanovljeni zavod.

S.

Prvo slovensko pevsko društvo Lira je bilo konec maja na 10-dnevni turneji po Zah. Nemčiji in Švici. O tem smo poročali že v prejšnji številki našega lista. V prihodnjih številkah bomo objavili nekaj zapisov s poti naših pevcev po štirih evropskih državah.

Ob štirih zjutraj s Titovega trga, je bilo sporočeno. Dež je liš kot iz škafo, ko smo se zbirali v Slavnikovem avtobusu. Zato je bila upravičena nekajminutna zamuda. Kmalu smo bili vsi. 36 po številu. Odhod.

Cez slabo uro smo bili na Ljubelju. Dež se je spremenil v sneg. Cariniki, naši in avstrijski, niso imeli dosti opravka z nami. Opozorili so nas le, da naj vozimo previdno, ker je na avstrijski strani že več kot 2 cm snega. Nenavadno za 22. maj! Sofer Mario je navodilo seveda upošteval in vozil zelo previdno. Ker tudi kasneje na suhi cesti ni preveč pritisnil na plin, je bil seveda deležen nekaj pikrih. Ko smo vozili od Celovca ob Vrbskem jezeru, se je iz zadnjega konca avtobusa oglasil Lojze, Koren seveda: »Zdaj pa res ne vem, ali je jezero tako dolgo ali pa gremo mi tako počasi.« Šala je na mah spravila v dobro voljo vse, ki smo gledali na kilometrski števec, ki je kazal tam okrog 40. Sofer se ni smejal, pač pa je nekoliko močneje pritisnil na plin. Ura je bila pol sedmih. Pred nami je bilo še 725 km poti do Mannheim, kamor naj bi po programu prispeli ob sedmih zvečer.

Dež je počasi ponehaval. Nebo se je vedrilo. Bili smo kar zadovoljni, da ni bilo sonca in da je bilo nekoliko hladneje. Drugače bi težko zdržali več kot 14 ur v avtobusu. Nekoliko je še rosilo, ko smo ob 9. uri prispeli v Malnitz. Zaradi krajše poti smo se odločili za pot skozi Tauertunnel.

Pot preko prelaza pod Grossglocknerjem je zelo strma, vendar lepa. Treba pa je imeti dovolj časa na voljo. Povezuje Koroško s Salzburško pokrajino. Zgradili so jo leta 1935.

Ker smo se odločili za vlak, ki vsako uro pelje skozi 8,5 km dolg tunel pod Tauernskimi Alpami, smo morali pohiteti. Avtobus smo vkrcali na posebno tovorno kompozicijo. Za avto je

S kamniško Liro po Evropi (1) V dežju na pot

treba plačati najmanj 100 šilingov. Mi pa smo zasedli mesta v osebnih vagonih. Res je bil zadnji čas, vlak je takoj odpeljal. Po 10 minutah smo zagledali beli dan v Böcksteinu, malo pred znanim Badgasteinom, ki nosi tudi naziv »najbolj mondena avstrijska vas«. Številni hoteli, gostišča, kopaljšča itd. kažejo, da ta naziv Badgastein upravičeno nosi. To je najbolj obiskano zimsko športno središče Avstrije.

Pognali smo se naprej proti Salzburgu, mestu, ki po svojem izgledu spominja na našo Ljubljano, le da ima pol manj prebivalcev. Rojstno mesto W. A. Mozarta z ozkimi ulicami in s številnimi romantičnimi prehodi pod hišami (arkadami), s svojim živahnim vrvežem prebivalcev v značilnih nošah je res ogledalo življenja naših sosedov.

Ker nam je že krepko krulilo po želodcih, smo se izven mesta ustavili v značilni avstrijski piv-

Lira na družabnem srečanju s pevci iz Mannheim

nici piva. Seveda smo se okrepčali s krepko golaževo juho ali nekaj podobnega, kot naša enolončnica. 20 šilingov. Poceni ravno ni. Zato pa je pivo ceneje. Vrček 3 šilinge. Ni mu bilo kaj reči, dobro je bilo. Nekoliko smo se razživel, saj bi drugače prespali nemško méjo, ki je nadele od Salzburga. Cariniki niso delali problemov. Čakati pa smo vseeno morali precej dolgo, dokler ni bilo urejeno plačilo za uporabo nemške avtoceste. Končno so nam izračunali, koliko kilometrov njihove ceste bomo prevozili in izstavili račun.

Kmalu smo bili na avtocesti. Sedaj pa pritisni, sofer! Seveda bi lahko, vendar na avtobusu zadaj je v rdečem krogu številka 80, v avtobusu pa montiran tahograf, ki zapisuje hitrost. Nemška policija nas je nekajkrat prehitela in nam na velikem števcu, ki je montiran zunaj njihovega avtomobila, pokazala, koliko je ura, seveda v kilometrih. Torej, bolj počasi kot nikoli!

Predvidevali smo krajši postanek v Münchnu, vendar nam je zmanjkalo časa, zato z vrčkom piva v znani Bräureihaus ne bo nič. Nekateri so nekoliko požrli slino, pa nič zato. Pa drugič. Ura je že tri. Do Mainnheima pa je še 348 km.

Z avtoceste res ni kaj dosti videti, le enolično pokrajino. Zato je bilo vse, tudi vreme, ki se je nekoliko izboljšalo, primerno za dremanje.

Ker je bilo že znano, da do sedmih ne bomo v Mainnheimu, je vodja potovanja dr. Čebulj telefonično sporočil gostiteljem, da bomo malo zamudili. No, ob pol desetih zvečer smo res zagledali veliko črko M, ki je z osvetljenimi okni napisana na ogromni poslovni zgradbi ob vhodu v Mannheim. Bili smo v mestu, kjer bo naš prvi koncert. Hotel Wartburg Hospiz smo hitro našli, saj je mestno jedro zelo pregledno označeno. Ulice imajo označbe od A do U, prečne pa iz sredine mesta na vsako stran od 1 do 7. Naš hotel je bil v kvadratu F 4.

Gostitelji so nas pristrčno sprejeli. Kljub pozni uri so nas pozdravili predsednik društva Mannheimer Lidertafel Max, direktor hotela in drugi.

Po dolgi vožnji in obilni večerji se je seveda postelja že kar prilegla.

(Se nadaljuje)

Naši pionirji na Pokljuki

Sobota je bila, dne 20. junija. Vreme kakor naročeno. Zgodnje jutranje sonce je bistrilo mlade pionirje, ki so se zbirali še malo dremavični v zbor.

Autobusna hupa in pionirska himna sta naznanili odhod. Kar hitro smo zdrsnili mimo Most do Brnika. Lepo smo povabili letalce pilote: Pridite za nami! Že nas je pozdravil starodavni Kranj. Kmalu smo bili pozdravili Prešernovo domačijo v Vrbi: O Vrba, srečna vas domača! Pa naprej do Blejskega jezera, ki je s svojo krasoto in zlatimi valovi razgibalo tudi naša grla: Po jezeru bliz Triglava... Izza megle je pokukal očak Triglav. Ves je bil v zlato rdeči sončni svetlobi, kakor bi ga bilo starega čuvarja sram pred živo mladostjo. Pomežiknil nam je in se zopet skrivil v oblake. Mi smo pa klicali: Triglav, moj dom...

Autobus se je vzpenjal proti Pokljuki — točki naše proslave. Veselo razpoloženje je naraščalo. Saj se bližamo snidenju s pionirji iz vse Slovenije! Se nekaj sto metrov peš poti in že smo v mravljišču mladosti in veselja. Mogočno je zaorila pesem: Lepo je biti mlad... Še in še so prihajali naši prijatelji — kurirčki, dokler se nas ni zbralo okrog šest tisoč.

Pionirje in druge udeležence je na tem srečanju v počastitev 25. obletnice osvoboditve in zaključka Kurirčkove pošte najprej pozdravil predsednik radovljiške občinske skupščine Stanko Kajdiž. Nato sta pionir in pionirka podala raport častnemu predsedniku republiškega odbora ZZB NOV in prvemu komandantu slovenskih partizanov Francu Leskošku-Luki v imenu vsega mladega rodu, zbranega na bojnem polju Prešernovcev, ki so bili razvrščeni v 12 enot in so nosili imena brigad in odredov borcev na Gorenjskem in Primorskem.

S ploskanjem in navdušenimi klici so bili sprejeti pozdravi, poslani tovarišu Titu.

Govoru Franca Leskoška-Luka je sledil zanimiv kulturni program, v katerem se je predstavilo več sto pevcev, glasbenikov in recitatorjev iz Kranja, Škofje Loke in Radovljice. Slavnostni del je zaključila pesem »Vesela pionirska«, ki je zadonela sredi poključkih gozdov.

Po častnem mimohodu je sledil ponazorjen napad na III. bataljon Prešernove brigade, ki je presunil prav vsakega pionirja. Ko so utihnili strelji, smo posedli na travnatem Goreljeku. Zagoreli so taborni ognji in vesele pesmi so odmevale med hribi. Veselo razpoloženje je pozivila miličniška godba na pihala.

Iz daljave je že zadisalo po partizanskem golažu. Zdaj se je pričelo pravo tekmovalje, kdo bo pospravil več porcij in snedel več hlebčkov. Da jih vidite! S polnimi trebuhmi so dokazovali zmago. Nedaleč od kotlov so sladoledarji skrbeli za ohladitev in odžejo. Veselja, ukanja in pesmi ni hotelo biti konca. Med nas je prišel še narodni heroj Tonček Dežman in pripovedoval zgodbe iz partizanskega življenja. Napeto smo ga vsi poslušali. Zal so nas avtobusne hupe klicale na odhod.

6. aprila je že sedmič odšla na pot Kurirčkova pošta. Letošnji pošti je bila zaupana še posebna naloga. Poleg čestitk s pozdravi tovarišu Titu so pionirji nosili v torbah tudi svoje najboljše sestavke na temo: To je moja domovina.

Zakaj je bilo letošnje sklepno praznovanje na Pokljuki? Prav to območje je bilo med NOB prizorišče mnogih pomembnih bojev, posebno Prešernove brigade. Tam je padel junaške smrti tudi njen tretji bataljon.

Na dan letošnje proslave je Pokljuka zopet oživila. Prišli so pionirji iz vseh krajev Slovenije in tudi nekdanji borci, ki so jim pripovedovali o težavnih poteh kurirjev mimo zased in drugih nevarnosti.

Kurirčkova pošta je tako spletna in bo spletna tesne vezi med preteklostjo in sedanjostjo.

Zahvaljujemo se vsem voditeljem naših pionirskih odredov, ki nam pomagajo, da smo budni čuvarji in da bomo postali zvesti branitelji vseh dragocenih izročil.

MB

100-letnica šolskega pouka v Špitaliču

21. junija so v Špitaliču praznovali 100-letnico začetka šolskega pouka. Pester program lepe svečanosti ob visoki obletnici sta pripravila z učenci tamkajšnja učitelja Milena in Adolf Prašnikar.

Pomemben poudarek slovesnosti so s svojo prisotnostjo dali posebno nekdanji učitelji in učenci te šole. Njihovo srečanje ob tej priliki je bilo zelo pristrčno; priključali so si v spomin marsikatero lepe dogodke takratnega šolanja. Posebno veselo je bilo snidenje učiteljev Marije in Antona Robič in njunih nekdanjih učencev, sedaj že zrelih ljudi v najlepših letih, katerih otroci obiskujejo sedaj to šolo. Spraševali so ju, če se spominjajo njihovih imen in tovariš Tone se jih je hitro spomnil, ko so mu še povedali, kako se pravi po domače pri njihovi hiši. Slovesnost je odprl sedanji šolski upravitelj tovariš Prašnikar in pozdravil učitelje, ki so učili na tej šoli, vse domačine in goste. Udeležba je bila zelo lepa. Pri kulturnem sporedu so sodelovali šolarji kot deklamatorji, nekaj pesmi pa je zapel šolski pevski zbor.

O pomembnosti šole skozi 100-letno obdobje je govoril, opirajoč se na zapisano zgodovino kraja in šole, republiški poslanec prosvetno-kulturnega zbora in ravnatelj centralne osnovne šole »Tom Brejč« tovariš Vinko Dobnikar. Podčrtal je važno vzgojno delo učiteljev, ki so učili na tej šoli, in zavest Špitaličanov, ki so v težkih letih okupacije in narodove preizkušnje usmerili svoj korak v pravo smer narodno-osvobodilnega gibanja in v velikem številu odšli med partizane. Krvni davek je bil visok, veliko domačinov je padlo v borbi za osvoboditev, veliko jih je našlo smrt v zaporih, taboriščih smrti

in v plamenih lastne domačije.

Potem ko je okupator zapečatil šolo, zaprl šolskega upravitelja, kasneje pa oba slovenska učitelja Antona in Marijo Robič izselil v Srbijo, je nemškimi učiteljem že po nekaj mesecih spodletelo učiti in vzgajati špitališke otroke v nemškem duhu. Da se šolska stavba ne bi spremenila in okupatorjevo vojsko ali poletjsko postojanko, je bila kasneje požgana.

V zgodovini šole je kronist zapisal zanimiv poskus ustanovitve prve partizanske šole. Nekaj časa je bila pri »Vodlanu« v Beli in pri »Greguču« v Jastrobjlah, obe šoli pa sta prenehali z delom zaradi vedno pogostnejših hajk in borb partizanov z okupatorjem.

Po osvoboditvi se je vrnila na šolo Robičeva učiteljska družina. Od tedaj dalje je šolska kronika opremljena s fotografijami, ki prikazujejo obnovo šole in delovne skupine Špitaličanov in okolčanov z lopatami in krampji v rokah. V 25-letih po osvoboditvi so učiteljevali za Robičevima še Vida in Dore Drovnik, Irena Hribovska, Pavla in Marjan Založnik, Rajko Kunaver, Peter Golmajer in sedaj Milena in Adolf Prašnikar.

Ob koncu svojega nagovora je tov. Dobnikar zaželel vsem učiteljem še veliko uspeha pri izobraževanju in vzgoji mladine v krajih, kjer sedaj delajo, vsem občanom pa je čestital ob 100-letnici šole.

Slovesnosti so se med drugimi udeležili tudi predsednik občinske skupščine Kamnik Vinko Gobec, sekretar občinske konference ZKS Kamnik Tomaž Jančar, pomočnica ravnateljice centralne šole Kamnik Marija Grzinčič, ravnateljica osnovne šole Vrnsko in predstavniki vseh

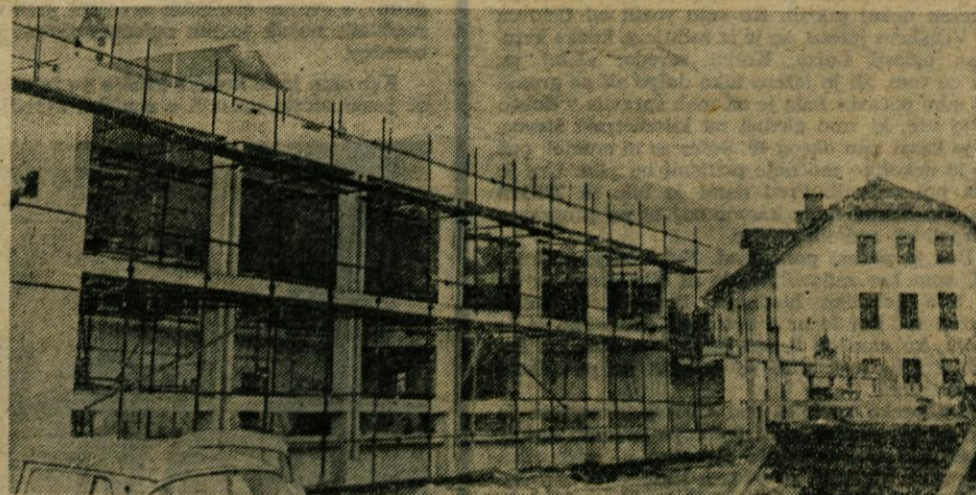
druženopolitičnih organizacij kraja ter šolskega odbora.

Vse udeležence je pozdravil predsednik občine tovariš Gobec in ob tej priliki spregovoril o vidnem razvoju solstva v naši občini, ki ga podpirajo občani in vse gospodarske organizacije tudi s finančnimi sredstvi. Prosvetnim delavcem je čestital k dosedanjemu uspešnemu vzgojno-izobraževalnemu delu in jih pozval, naj se še vnaprej kar najbolj prizadevajo, da bodo vzgajali mlade ljudi za najboljše člane naše socialistične samoupravne družbe.

Po zaključnem kulturnem sporedu je upravitelj špitališke šole tov. Prašnikar povabil vse navzoče naj si ogledajo posebno dobro pripravljeno razstavo starin tega kraja in okoliških vasi. Obiskovalci so v razstavnem prostoru videli razne vrste najstarejšega orodja, ki so ga domačini uporabljali pred davnimi časi za domačo obrt, starinske kmečke skrinje iz prejšnjega stoletja, celo ročno izdelan lesen otroški voziček, izdelek spretnih rok nekdanjega domačega obrtnika, različne stare stenske ure in drugo. Med izredno starimi razstavljenimi knjigami je bila posebnost »Blaze in Nežica v nedeljski šoli«. Mogli bi naštevati še in še; skratka, šolska učilnica je dobila tega dne lice skrbno urejenega miniaturnega muzeja, ki je prikazoval življenjsko utripanje teh krajev skozi daljše obdobje. Za nastanek razstave je pohvaliti poleg obeh učiteljev tudi šolske otroke in vaščane. Poseben prostor so namenili tudi razstavi različnih otroških izdelkov likovne in tehnične vzgoje.

Ob zaključku proslave so se v prisrčnem razgovoru srečali nekdanji in sedanji učitelji s predstavniki kraja in občine.

— nc.

Nova šola v Stranjah: delavci Graditelja hitijo, da se bodo učenci ob letošnjem dnevu republike lahko že vselili v nove svetle učilnice in veliko telovadnico. Na stari zgradbi pa bodo obnovili pročelje in napeljali centralno ogrevanje

Nagrada Kamnika 70

Žalosten začetek

Nekaj minut pred nesrečo: start motorjev do 50 ccm, med katerimi je na 10. startnem kvadratu tekmovalca Dittrich. Puščica kaže usodni ovinek na Bakovniku.

Štiri leta brez zamude v šoli

Na kamniški gimnaziji je v junijskem roku opravila zaključni izpit tudi Cvetka Bergant iz Radomelj v domžalski občini. Štiri leta se je vozila 7 km daleč v šolo, pa v vseh štirih letih ni niti enkrat izostala od pouka. V spričevalih ima v rubriki zamud vedno napisano ničlo. Vestni učenci smo zastavili nekaj vprašanj.

— Pred štirimi leti si se odločila za študij na gimnaziji. Kako so minila ta leta? Spočetka mi je šlo težko in sem že obupavala. Pa sem vztrajala in uspeh mi izostal. — Kako si izdelala razrede? Vedno z dobrim uspehom. — Pa zaključni izpit? Tudi dobro. — Od doma v Radomljah do Kamnika je 7 km. Kako si se vsak dan vozila v šolo?

Prva tri leta s kolesom. Če je bila pot preveč zasnežena, sem šla peš do Jarš, potem pa z vlakom v Kamnik. Zelo nerodno je bilo včasih kolesariti po krajši cesti skozi Volčji potok na Duplenco zaradi jam in grobega gramoza. Zato sem rajši ubrala malo daljšo pot po asfaltu na Preserje in Šmarco.

— Kaj pa zadnje leto? Zadržje leto pa je avtobus vozil skozi Radomlje naravnost v Kamnik in mi ni bilo

treba kolesariti.

— Ali te tudi okvara na kolesu nikoli ni prisilila, da zamudiš pouk?

Staro družinsko kolo ni nikoli odreklo. Skrbela sem, da je bilo vedno v redu.

— Kaj pa bolezen?

Nikoli nisem bila bolna, na majhne neveselosti pa se nisem ozirala.

— Za vozača je pač redek slučaj, da v štirih letih ni niti enkrat izostal od pouka. Kaj praviš k temu?

Mislím, da to ni nič posebnega. Seveda če je človek zdrav in kolo v redu ali pa če avtobus nima zamude. Sicer pa na naši gimnaziji ni to tako redko. Sošolka Alenka Možina, odlična dijakinja iz Kamnika, tudi zadnja tri leta nima niti ene ure izostanka od šolskega pouka. Tretješolka Jožica Vrhovnik že tri leta iz Tunjic pešači vsak dan 4 km v gimnazijo, pa tudi še ni niti ene ure izostala od pouka.

— Profesorji hvalijo tvojo vestnost in lično izdelavo domačih nalog.

To mi je v krvi. Ne prenešem površnosti in nereda.

— Kje so zaposleni starši?

Oče dela pri LIP-u v Preserju, mati pa je zaposlena v računovodstvu kamniške lekarne.

— Pravijo, da tudi doma pridno pomagaš v gospodinjstvu.

Nič več kot je vsaka hčerka dolžna pomagati materi. Rada pa skrbim za red in snago povsod.

— Kaj pa zdaj po maturi? Rada bi šla na višjo medicinsko šolo. Če mi pa to ne

bo uspelo, bom zaposlila za službo pri LIP-u ali pa v tovarni Količevo.

Tako vestno in pridno abiturientko kamniške gimnazije bodo pač povsod radi sprejeli v službo.

Tragično so se začele letošnje 22. povojne motociklistične dirke v Kamniku. Nova, 7 km dolga proga, je že v kategoriji najmanjših motorjev terjala smrt 36-letnega tekmovalca iz ZRN Oswalda Dittricha. Nesreča se je zgodila na prvem ovinku južno od tovarne Svit, kjer so imeli tekmovalci prijetno urejene bokse in kjer je bil tudi start. Dittrich, ki je vozil na kreidlerju in je bil tudi življenjsko vezan na tovarno teh motorjev, saj je bil zaposlen v razvojnem oddelku te znane tovarne motornih koles, je v ovinku silovito trčil v nasproti vozeči rešilni avtomobil, ki je peljal nekega ponesrečenca.

Mladi nemški dirkač je žrtev hude napake; raziskava bo pokazala, kako se je moglo zgoditi, da je rešilni avto sploh lahko zapeljal na progo in to v smeri proti dirkačem, kar je proti vsem pravilom. Dittrich je v slogu, značilnem za tekmovalce z motorji, ležal na motorju, ko je zagledal pred seboj oviro.

V trenutku, ko se je zgodila nesreča, so bili gledalci v strahu, da ni žrtev domačin Janko Stefe. Približno v tistem bi moral namreč privoziti po četrtem krogu skozi ciljno ravnino.

Takoj ko se je Janko vrnil v bokse, sem ga poiskal, še vsega prizadete od tega, kar je videl: »V drugem krogu mi je blokiral motor. V 4. krogu sem zaradi tega hotel odstopiti. V začetku sva se z Dittrichom kosala, potem pa je vozil pred mano. V ovinkih na Duplici sem imel še toliko hitrosti, da bi ga lahko prehitel, toda ker sem nameraval odstopiti, sem se dvignil. To me je rešilo, da sem uspel pravočasno ustaviti motor pred rešilnim avtomobilom, v katerega je treščil Dittrich.«

Prireditelji so nato morali dirko za slabo uro prekiniti, nato pa so na start odšli motorji kategorije do 350 ccm. Kljub slabemu startu je 56 km najhitreje prevozil Wilhelm Atterer iz ZRN na jamahi pred Bojerjem iz Češkoslovaške in Svedom Kurtom Ivarjem Carlssonom, ki je najhitrejši krog prevozil s povprečno hitrostjo 150,538 kilometrov na uro. Atterer pa je najhitrejši krog prevozil nekoliko počasneje, s 149,822 km na uro. Zanimivo, da je omenjeni tekmovalac že na sobotnem uradnem treningu v kategoriji do 350 ccm postavil absolutni rekord proge, ki je bil hitrejši od škofjeloškega in sicer 148,585 kilometrov na uro. Ta rekord je na uradnem tekmovanju potolkel sam in še drugi.

Ko se je zmagovalac Atterer odpeljal na častni krog, so bili že pripravljeni tekmovalci v kategoriji do 250 ccm.

Attererja, ki je bil v soboto tudi v tej kategoriji najhitrejši, ni bilo na start, ampak je z njegovim motorjem startal Anglež Gordon Keith. Samo prva dva kroga je vodil Svcicar Werner, nato pa je vodstvo do konca obdržal Keith, ki je najhitrejši krog prevozil s povprečno hitrostjo 148,235 km na uro. Za njim se je na drugo mesto v šestem krogu prebil Finec Kangasniemi, v predzadnjem krogu pa se je na tretje mesto zasidral Svcicar Heinz Schmid. Naš predstavnik Branko Bevanda je bil po drugem in tretjem krogu še na šestem mestu, v četrtem krogu pa je moral odstopiti od nadaljnega tekmovalca.

V razredu do 125 ccm je bil najhitrejši Madžar Janoš Drapal, ki je vodil od starta do cilja. Svcicar Denzler mu je bil povsem za petami, vendar je na koncu priznal premoč Madžaru, pa čeprav samo za dolžino kolesa. Madžar je najhitrejši krog prevozil s hitrostjo 139,073 km na uro.

V skupini najtežjih motorjev — do 500 ccm nismo pričakovali večjih hitrosti, vsaj po rezultatih sobotnega treninga in po izjavah nekaterih tekmovalcev, da bodo jamahe do 350 ccm najbrž hitreje od vseh 500 ccm motorjev. Toda prevaralo nas je. Paul Eickelberg iz ZRN je v sedmem krogu najhitrejši krog prevozil s 153,846 km na uro, kar je največja hitrost in absolutni rekord proge, ta hitrost pa uvršča kamniško progo v progo, ki je najhitrejša v Jugoslaviji. Rekorder je kar štirikrat potolkel svoj rekord, dokler v sedmem krogu ni pristal na že omenjeni hitrosti. Vendar pa rekorder ni bil zmagovalac v tej kategoriji. Zmagal je namreč Avstrijec Karl Auer, ki je vodil od 3. do zadnjega kroga. Eickelberg je bil v četrtem krogu še na četrti poziciji, v petem tretji, ko pa je izboljševal svoje rekorde in lovil zmagovalca, pa je bil že v šestem krogu drugi, in to pozicijo je obdržal do konca. Za njim je bil Anglež Maurice Hawthorne, nato pa njegov rojak Ratcliffe.

Prikoličarjev je bilo 8 parov, zmagala pa je dvojica Binding-Fleck, ki se je šele po petem krogu prebila iz druge pozicije na prvo mesto. Najhitrejši krog sta prevozila s povprečno hitrostjo 138,462 km na uro. Za njim sta bila na drugem mestu par Klenk-Veil, nato pa Jugoslovana Sabotir-Seljak.

Torej so bile v vseh kategorijah dosežene precej velike hitrosti, le nesreča v začetku tekmovalca je zagrebnila zadovoljstvo ter zasenčila nenavadne hitrosti ter progo, ki je postala najhitrejša v Sloveniji. T. S.

Rokometaši Kamnika, ki so osvojili prvo mesto v zimski ligi. Od leve proti desni stoje: trener Stupnišek, Haclar, Resnik, Omerzu, Kladnik, Novak, Prosen; čepe: Završnik, Zupin, Brelih, Jenc in Podbregar

Kamnik prvak Gorenjske

Za nami je tretja sezona odkar obstaja, in lahko gledalci tudi gledajo rokomet v Kamniku. V tem času smo lahko vedno ugotavljali stalen napredek. Če pogledamo množičnost, potem lahko ugotovimo, da so prvo leto nastopali samo z eno ekipo, drugo leto sta bili že dve, tretje leto pa so osnovali in vključili v tekmovanje tudi žensko ekipo. Ker je množičnost tudi osnova za tekmovalne uspehe, so ti tudi vidni. Prva ekipa se je dvigala od 5. preko drugega do prvega mesta v letošnji sezoni. Druga ekipa je bila lansko leto prav tako peta in letos že prva. In ne nazadnje so tudi ženske pokazale viden napredek v pičlih 6. mesecih. Jeseni so bile brez točke daleč na zadnjem mestu, spomladi pa so brez izgubljene tekme končale z 9. točkami. Kot posebnost naj povem, da so edine odvezle točko prvemu Slovanu.

Na kratko naj povem še nekaj o vsaki ekipi.

Prva ekipa se je prav malo spremenila od svoje ustanovitve. Na tekmah nastopajo v glavnem igralci, ki so se morali spoprijeti s težavami, ki nastopijo ob ustanovitvi nekega kluba. Vsi so opravljali vsa organizacijska dela, sodelovali pri upravljanju kluba, poleg tega pa tudi marljivo trenirali. V letošnjem letu so dosegli cilj, ki so si ga zastavili pred tremi leti. Osvojili so prvo mesto v I. Gorenjski rokometni ligi. Da so si to mesto zaslužili izključno z dobro igro nam pove tudi dejstvo, da so bili prvi v zimski ligi, da so osvojili prvo mesto na turnirju v Idriji, kjer so premagali slovenskega ligaša ekipo Ajdovčine in končno

bili prvi na kvalifikacijskem turnirju, kjer so si pridobili pravico igranja v ljubljanski conski rokometni ligi. Za ta uspeh so zaslužni prav vsi igralci. Posebno viden pa je napredek pri Jencu in Podbregarju, ki se bosta lahko razvila v odlična igralca. Z letošnjo pomladjo pa se je pojavil verjetno nov problem. Igralci se približujejo letom, ko morajo na odsluženje vojaškega roka. V armiji so Jenc, Brelih in Zupin. Sedaj so na vrsti drugi. Upamo lahko samo, da ne bomo nankrat ostali brez polovice moštva. Gledalcem je mogoče ostala v spominu slaba igra, ki so jo fantje prikazali v zadnji tekmi prvenstva proti Kranju. V opravičilo naj povem, da je bilo takrat vprašanje prvaka že rešeno in ni bilo nobene motivacije za zmago. Najboljša strelca v prvenstvu sta bila Prosen in Zupin, ki sta sama dosegla več kot polovico vseh golov.

O drugi ekipi ni dosti pisati. Vse to so fantje stari od 15 do 17 let in imajo pred seboj še vso rokometno bodočnost. Letos sta zablestela predvsem Petek in Kovačič, vsi skupaj pa so precej uigrana celota.

Z rednim in vestnim treningom bodo prav ti fantje tvorili jedro kvalitetnega rokometna v Kamniku. V ligaškem tekmovanju so z dvema porazoma zasedli odlično prvo mesto. Žal lestvice nisem nikjer zasledil, zato lahko samo naštejemo moštva, ki so nastopala v tej konkurenci: Kamnik, Dijaški dom, Selca, Krize, Duplje, Radovljica, Krvavec, Storžič, Sešir in Zabnica. Najboljša strelca sta bila Grilje in Kovačič.

Ženske so nas v spomladanskem delu tekmovanja

najugodnejše presenetile. Brez točk in z minus 60 goli iz jesenskega dela, so napravile čudež. Kaj takega prav gotovo nismo mogli pričakovati. Igrale so neodločeno proti Slovanu, Kranjski gori in Savi, premagale pa so Kranj, Sešir in Borec. Vsem se je krepko poznal zimski trening v telovadnici, kjer so precej izboljšale telesno kondicijo in pa tehniko ravnanja z žogo. Čeprav so za uspeh zaslužne prav vse, pa moram vseeno izdvojiti Grdenovo in Zeleznikovo, ki sta pokazali največ napredka in požrtvovalnosti. Najboljši strelki sta bili Čevka in Zeleznik.

Na koncu še nekaj splošnih stvari. Pozdraviti je treba odločitev občinske zveze za telesno kulturo, da bo sedaj vsak klub dobil toliko denarja kolikor si ga zasluži s svojimi uspehi na tekmovanjih in z rednim delom. Žal bi to moralo veljati že letos, kajti nam se bodo sedaj samo stroški sodnikov in potovanja več kot podvojili. Če nam bo uspelo zbrati še nekaj sredstev, potem upamo, da bomo do začetka prvenstva postavili razsvetlavo in tekme odigrali ob sobotah zvečer. Tako bo lahko zaživela tudi splošna rekreacija delovnih ljudi ob večerih in pa zaradi prostega termina ob nedeljah dopoldne tudi občinska rokometna liga. To ligo bodo vodili izprašani sodniki rokometnega kluba. V klubu imamo tudi štiri trenerje. Ko nam bo uspelo najti odbor, ki bo vodil celotno delo kluba in se bodo trenerji lahko posvetili trenerskemu poslu, igralci pa igranju, takrat pa od mladih rokometnašev lahko pričakujemo še večjih uspehov.

— eu

Kamniški boks pričakuje večjo podporo

Boksarski klub Kamnik je bil ustanovljen septembra 1968. leta. Pod vodstvom ljubljanskega trenerja tov. Janeza Galeta, ki je eden naših najboljših trenerjev boksa, je v pičlih dveh letih dosegel že zavidanja vredne uspehe. Klub je nastal kot sekcija TVD »Partizan« Mekinje-Godič, po razpadu tega društva pa se je osamosvojil.

Prvič so boksarji BK Kamnik nastopili v Ljubljani in že tu dosegli lepe rezultate. Nastopu v Ljubljani so sledila še tekmovanja v Hrastniku in Kamniku.

Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev, ki izvira iz nezanimanja družbenih organizacij za ta šport, si morajo boksarji sami kupovati opremo in z lastnimi sredstvi kriti stroške gostovanj. Vendar mladi športniki še niso obupali. Boriijo se dalje, saj so tudi svetovni šampioni, kot sta Jack Dempsey in Jack Sullivan začeli takorekoč iz nič, a so sedaj pojem za svetovni boks.

Trije boksarji zastopajo klub tudi na tekmovanjih zunaj naših meja. To so: Janko Rozman, Miro Milošević in Slavko Koleča. Doslej so nastopali že v Gorici, Trzinu, Trstu in Firencah ter bili povsod deležni pohval in priznanj. Čakajo pa jih še dvoboji v Rimu, v Avstriji in Nemčiji. Poleg njih je v klubu še vrsta mlajših, a nadarjenih boksarjev, ki bodo svoje moči kmalu preskusili na tekmovanju v Hrastniku.

Ker klub želi povečati število članov, se vanj lahko vključijo vsi tisti, ki se žele resno ukvarjati s to športno zvrstjo, obenem pa člani upamo na moralno in finančno podporo vseh, ki jih šport navdušuje.

Miro Milošević (levo) v akciji

Občni zbor RK Loke

Letošnji občni zbor RK Loke je potekal posebno svečano, ker je bilo obenem slovo od tovarišice učiteljice Marije ROBIDA, predsednice osnovne organizacije Rdečega križa Loke in dolgoletne, vestne sodelavke RK.

Poleg izčrpnih poročil je bil kulturni spored, ki so ga izvajale njene bivše in sedanje učence. Kar ni mogla beseda, je spregovorila solza.

Od občinskega odbora Rdečega križa Kamnik sta bila navzoča predsednik in sekretar. Zelimo, da bi tudi v Domžalah nadaljevala in ostala »človek s srcem« do skrajnih meja življenja.

Zahvaljujemo se ji za požrtvovalno in vestno delo v organizaciji in ji želimo vso srečo pod našim geslom:

»Vse za dobrobit sočloveka!«

H. M.

Letne sindikalne športne igre

Po uspešnih izvedenih zimskih športnih igrah sta bili v zadnjem času izvedeni že dve tekmovanji v okviru letnih sindikalnih športnih iger, katerih pokrovitelj je občinski sindikalni svet.

V preteklem mesecu so se šahisti kamniških sindikalnih organizacij pomerili med seboj za naslov najboljšje sindikalne ekipe v letu 1970 in obenem za prehodni pokal. Organizacijo tega tekmovanja je tudi v letošnjem letu prevzela šahovska sekcija sindikalne organizacije tovarne »Stol«. Za sol se tek-

movanja udeležile le tri ekipe in to: tovarne Stol, Svilanita in Tovarne usnja. V medsebojnem merjenju sil na 64 črno-belih poljih je premočno zmagala ekipa Stola, ki si je s to zmago priborila pokal v trajno last (tretja zaporedna osvojitve pokala). Drugo mesto so si priigrali igralci tovarne usnja, tretja pa je bila ekipa Svilanita. Nerazumljivo je, da se tega tekmovanja niso udeležile ekipe nekaterih kamniških sindikalnih organizacij, ki sicer razpolagajo z dobrimi šahisti v svojih vr-

stah in bi s svojo udeležbo pripomogle k večji pestrosti tekmovanja. Zaželeno je, da v prihodnjem letu pokrovitelj in organizator ne bi naletela na gluha ušesa ob razpisu tekmovanja in da bi bila udeležba na tovrstnem tekmovanju res številnejša.

Pravo nasprotje šahovskega tekmovanja je bila udeležba na tekmovanju v streljanju z zračno puško, izvedenem v okviru letnih sindikalnih šport. iger in v počastitev dneva borca ter ob 25-letnici osvoboditve. Tekmovanje se je odvijalo na strelišču pri smučarski skakalnici v mesecu juniju. Organizator — strelska družina »Usnjar«, je dobil prijave šestih ekip, ki so se tekmovanja tudi udeležile. Razveseljivo je dejstvo, da so se pred tarčami srečali tekmovalci, ki merijo v center že več kot 15 let, in tisti, ki so za puške prijeli šele pred kratkim. Da strelstvo ni le moški šport, so dokazale tudi tri predstavnice nežnega spola, ki so stale ob strani svojih sodelavcev in se dostojno borile za čimboljši uspeh svojih ekip.

Prehodni pokal OBSS so osvojili strelci podjetja »Kamnik«, ki so po propozicijah organizatorji tekmovanja prihodnje leto.

REZULTATI:

Ekipa:

1. Podjetje »Kamnik« 627 kr.
2. Stol II. 604 kr.
3. Stol I. 599 kr.
4. Svilanit 561 kr.
5. Usnjar 529 kr.
6. Alprem 497 kr.

Posamezniki:

1. Rihtar Ivan (Podjetje Kamnik) 171 krogov
2. Prosen Jože (Stol) 166 (8 × 9)
3. Đermanović (Podjetje) 166 (5 × 9)
4. Kerec Franc (Stol) 161
5. Marn Miha (Stol) 158
6. Suštar Slavko (Svilanit) 157
7. Fišer Peter (Utok) 147
8. Kuret Peter (Podjetje) 146 itd.

Organizator je poskrbel za praktična darila prvim devetim uvrščenim posameznikom.

Tako strelci kot tudi pokrovitelj tekmovanja želijo, da bi se čim več članov vključevalo v strelski šport, predvsem pa naj bi bila mladina v še večji meri prisotna na strelišču, saj to narekuje sedanje stanje v svetu, ki zahteva nenehno skrb za krepitve obrambnih sposobnosti.

N. V.

M. J.

Nova zdravnica stomatologinja

Na medicinski fakulteti v Ljubljani je za zdravnico stomatologinjo diplomirala Slavka Šlebir iz Sp. Stranj. Čestitamol

Obnovljena rojstna hiša generala Maistra

Maistrovo rojstno hišo v Kidričevi ulici so popolnoma prenovili, vstavili nova okna in uredili temelje in zidove, s katerih je odpadal omet. Ureditev hiše je v zvezi s postavitvijo spomenika generalu Maistru — pesniku Vojanovu.

Asfalt okrog Metalke

Okrog novega stanovanjskega bloka v Kidričevi ulici, v katerem so trgovina Metalke, Služba družbenega knjigovodstva in slaščičarna Vesna, so položili asfalt. Razširili so tudi dohod v smeri proti šoli Fran Albreht in ga asfaltirali. To je prvi del ureditve dohoda do novega šolskega poslopja z namenom, da bi omogočili šolskim avtobusom dovoz tudi s te smeri. Ostala asfaltna dela bodo opravili proti zimi, potem ko bo izvršena kanalizacija. Istočasno bodo tudi sklenili asfaltni tlak k dohodu do šole iz Usnjarske ulice, ki jo bodo tudi uredili in oskrbeli z asfaltnim cestiščem mimo tovarne usnja. Tako bo tudi ta prometni del Kamnika v kratkem urenjen.

Kamniška kronika

POROKE:

BARISIC Mijo, 24 let, iz Smarce, in GROSELJ Cilka, 30 let, iz Smarce; GOLOB Franc, 24 let, iz Nevelj, in VRLINSEK Frančiška, 22 let, iz Podgorja; BAUMAN Franc, 23 let, iz Kamnika, in BABNIK Jožica, 19 let, iz Volčjege potoka; KOVAČIČ Antun, 26 let, iz Kamnika, in SAKAC Andela, 19 let, iz Kamnika; KUHAR Anton, 32 let, iz Zakala, in RUTAR Marija, 32 let, iz Mekin; LANISEK Franc, 24 let, iz Krivčevega, in POLJANSEK Marija, 20 let, iz Krnice; POGLEDNIK Vinko, 26 let, iz Podstudenca, in KRACAN Angela 24 let, iz Podstudenca; URSIC Miroslav, 22 let, iz Mekin, in STAROVASNIK Darinka, 22 let, iz Podstudenca; VEGEL Silvester, 20 let, iz Mekin, in POGACNIK Zlata, 17 let, iz Kamnika; VOGLAN Metod,

24 let, iz Vranje peč, in POLJANSEK Stanislava, 19 let, iz Zubejevega; VRECEK Janez, 28 let, iz Možjance pri Preddvoru in KOROSEC Jožefa, 18 let, iz Raven v Tuhinju.

SMRTI:

BENKOVIČ Ivana, gospodinja, 61 let, iz Mekin; GALJOT Katarina, gospodinja, 74 let, s Klanca 39; KERN Marija, oseb. upokojenka, 83 let, iz Most 98; KMETIČ Ana, stara 52 let, iz Kamnika; KOZELJ Florjan, star 15 let, iz Kamnika; LETNAR Franc, oseb. upokojenec, 85 let, z Vrhpolja; PETERCA Marija, stara 74 let, iz Kamnika; SUŠTAR Stanislav, star 7 let, Potok št. 12 v Tuhinju; TOMŠIČ Ema, gospodinja, stara 77 let, iz Kamnika; VOMBERGAR Peter, oseb. upokojenec, star 72 let, iz Nevelj.

Zahvala

Ob nenadni, boleči izgubi naše drage mame in stare mame

Pavle Bajda

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem, znancem, družbenim organizacijam in kolektivu industrijskega kombinata Svit za poklonjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Vsem, ki so nam stali v težkih trenutkih ob strani, lepa hvala.

Zalujoči: družina Razpotnik, hčerka Lea z možem Petrom in vnukinja Lea

Kamnik, 3. julija 1970

Uspela razstava posebne osnovne šole Homec

Ob zaključku šolskega leta 1969/70 je posebna osnovna šola na Homcu priredila navse lepo uspelo razstavo tehničnih, likovnih in pismenih izdelkov. Razstava je bila letos v Domžalah v predverju hale komunalnega centra. Prostor je za razstave kot nalašč, dovolj prostoren in svetel. Razstava je bila v dneh 26., 27. in 28. junija. Obisk je bil prav dober, obiskovalci pa so bili presenečeni nad razstavljenimi izdelki in so težko verjeli, da so jih napravili otroci iz posebne osnovne šole na Homcu. Razstavni prostor je bil razdeljen v dva oddelka. V desnem so bili razstavljeni tehnični izdelki, kjer so obiskovalci lahko videli od stoječih električnih svetilk, železnih stojal za revije, modelov precizno izdelanih stiskalnic in maket, izdelanih na velenjskem premogu, tudi lično izdelane veženite, lesene in železne svečnike in vmes lične obeske iz korald iz različnega materiala. Posebno so bile všeč obiskovalcem lepo izdelane intarzijske. Tudi kupcev ni manjkalo, vendar izdelki niso bili na prodaj, ker so lasti otrok. Prav tako je ugajala druga stran razstave, kjer so bili razstavljeni likovni in pismeni izdelki. Lepo izdelane risbe so prav lepo pokazale razvojno pot od najnižjega do najvišjega razreda. Pa tudi pismeni izdelki so bili zanimivi zlasti za učitelje osnovnih šol, ki so bili radovedni, koliko in kakšno učno snov obravnavajo učitelji v tej vrsti šole. Ob vходу je bila na razpolago »Knjiga mnenj«, kamor so obiskovalci vpisovali svoje vtise in kritiko. Tako smo lahko izbrali marsikaj zanimivega in tudi vzpodbudnega

tako za kolektiv kot za vodstvo šole. Naj navedem nekaj teh vpisov:

Zelo presenetljivo, lepo pripravljeno in izvedeno in le škoda, da ni bilo še več odziva od strani obiskovalcev, kar bi bilo le priznanje vsem tistim, ki si nesebično prizadevajo pripraviti to našo mladino za življenje in jo vsestransko usposobiti zanj. Čestitam k lepi razstavi, ki je rezultat izrednega prizadevanja pedagoških delavcev, nenehnega iskanja čim ustrežnejših oblik in metod dela pri usposabljanju duševno prizadetih otrok.

Človek težko verjame, da so to izdelki duševno prizadetih otrok. Razstava dokazuje trud in prizadevanje učencev pa tudi velikansko dobro voljo in trud učiteljev. Oboji zaslužijo vso pohvalo in priznanje za svoje težko delo, da bi tudi taki otroci postali družbeno koristni in ustvarjalni.

Prirediteljem razstave je bilo žal, da prav od naših osnovnih šol ni bilo razen dveh izjem odziva. Razstavo si je ogledal tudi predsednik SOB Domžale tov. Klemenc Albin in se zelo pohvalno izrazil o njej. Na tem mestu izreka vodstvo šole posebno zahvalo tov. Slavki Stražarjevi iz tovarne TOKO za več kot tovariško pomoč, tov. Zajcu Andreju, upravniku hale KC v Domžalah, ki nam je šel ves čas nesebično na pomoč, in tudi tov. Jožetu Zevniku, direktorju Stanovanjskega podjetja Domžale za polno razumevanje. Vodstvo šole pa se prav tako zahvaljuje vsem članom kolektiva za ves trud pri angžiranju razstave!

25 let ustvarjanja v svobodi

(Nadaljevanje s 1. strani)

KAMNIK JUTRI

V letošnjem letu snujemo razvojne načrte za prihodnjih pet, odnosno 15 let. Kaj pričakujemo v prihodnjem obdobju, povedo naslednji podatki:

Gospodarstvo občine naj bi leta 1975 imelo okoli 100 milijard celotnega dohodka, 38 milijard dohodka, 5 milijard SD amortizacije, 9 milijard poslovnega sklada; za investicije v osnovna sredstva bo potrebno vložiti okoli 30 milijard. Izvoz naj bi znašal 11 milijonov dolarjev. Sklad za stanovanjsko izgradnjo naj bi se povečal od sedanjih 500 milijonov SD na leto, na 900 milijonov SD na leto. Samo gospodarstvo naj bi zaposlovalo 1975. leta 8400 zaposlenih, povprečni osebni dohodek na občana naj bi znašal 1975. leta od 160.000 do 170.000 SD. Narodni dohodek na občana pa bo v letu 1975 po predvidevanjih znašal 1.800.000 do 2.000.000 SD.

Skupščina in vsi občani si moramo prizadevati, da bomo zastavljene programe na področju razvoja cest, šol, turizma in programe v krajevnih skupnostih dosledno uresničevali.

Predvidevamo, da bomo do leta 1972 zaključili z modernizacijo Tuhinjske ceste, zgradili šole Komenda, Stranje, Smartno in Vranja peč in telovadnice v Kamniku. Položili bomo temelj razvoju turizma v naši občini z gradnjo hotela in izvajali programe na področju varstva, kulture in športa.

Se naprej bo naša naloga, da se zavzamemo za dosledno spoštovanje sprejetih urbanističnih dokumentov občine, da bi v 15. letih povečali število prebivalcev, ki žive v centru na 40%, kajti danes živi v Kamniku le 29% prebivalcev občine.

Skupščina in vsi delovni ljudje občine bomo v prihodnjem obdobju posvetili precej skrbi pripravljenosti za splošni ljudski odpor za primer, če bi nam demokratični samoupravni sistem v Jugoslaviji ogrožal kdorkoli iz zapada ali vzhoda. Krepili bomo še nadalje mednarodno sodelovanje občine in v interesu racionalne potrošnje proračunskih sredstev, se bomo povezali z občinami, s katerimi nas vežejo skupne

naloge, približno enaka struktura gospodarstva in številni skupni problemi.

V skupščini bo prisotna stalna težnja, da dosledno spoštujemo principe in načela gospodarske in družbene reforme, za katera smo se zavzemali do sedaj. Sodelovanje skupščine z delovnimi organizacijami se bo še nadalje utrjevalo v smeri družbenega dogovarjanja pri reševanju številnih problemov in zato, da bo proizvajalec sam na najdemokratičnejši način odločal o razširjeni reprodukciji.

Pričakovani rezultati in naloge, ki si jih zastavljamo v prihodnjem obdobju niso majhne, vendar ob sodelovanju vseh ljudi, vseh samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij, sem prepričan, da bomo tudi v prihodnjem obdobju izvršili predvidene in zastavljene naloge.

V delavskih svetih in v svetih raznih zavodov sodeluje danes aktivno 1.140 občanov. V skupščini, krajevnih skupnostih, v družbenopolitičnih organizacijah in v drugih samoupravnih in političnih predstavniških organih pa preko 600 občanov, ali skupno 1.800 občanov ali 15% vseh volivcev. Tako aktivna udeležba občanov in organih in njihovo sodelovanje na zborih volivcev ter v drugih oblikah demokratičnega samoupravnega sistema so zagotovilo, da bomo uresničili zastavljene programe.

Skupščina bo morala v prihodnje posvetiti vso skrb tudi izobraževanju občanov zato, ker materialna nerazvitost predstavlja revščino, še večjo revščino pa predstavlja kulturno, znanstveno in duhovno zaostala dežela ali občina.

Težko je v tako kratkem zapisu prikazati celoviti napredek in razvoj občine ter programe in probleme, s katerimi se bomo v prihodnje srečevali. Za uresničevanje programov v prihodnje pa so potrebni skupni napor in aktivno sodelovanje. Pripravljenost občanov, samoupravnih organov ter političnih organizacij za sodelovanje je že do sedaj obstajala, zato sem prepričan, da bo to sodelovanje v prihodnjem obdobju še bolj pristno.

Občanom občine Kamnik čestitam k prazniku občine z željo, da v prihodnje kritično in ustvarjalno sodelujejo, zato da bo naš jutrišnji dan v občini še lepši, še bogatejši.

Vinko Gobec

Regresi za dopuste v naših kolektivih

Kot vsako leto bodo tudi letos v naših delovnih organizacijah finančno podprli letovanja svojih delavcev s primernimi regresi. Delovni kolektivi so se v pogledu višine teh regresov zelo različno odločili, pač glede na finančne možnosti podjetja ozir. zavoda. V večini primerov bodo regres prejeli le člani kolektiva, ne pa tudi njihovi svojci. Višina regresa se giblje med 100 in 500 dinarji na člana. Zanimiv je tudi podatek, da so regresi višji v nekaterih manjših kolektivih in zavodih. V anketi občinskega sindikalnega sveta pa so zabeležili tudi primer, ko se je kolektiv izognil odgovoru na vpra-

šanje o višini regresa z enostavnim odgovorom, da dobijo vsi člani enak regres. V pretežnem delu delovnih organizacij bodo delili regres pavšalno na člana kolektiva, v nekaterih pa so se odločili, da bo višina odvisna od dolžine dopusta, ki pripada posameznemu delavcu. V tovarni usnja npr. dobi delavec za vsak dan dopusta 15 dinarjev, v trgovskem podjetju Kočna pa poleg zneska 150 dinarjev še 15 dinarjev za vsak dan. V Stolu dobi vsak zaposleni 200 dinarjev, poleg tega pa regresirajo še sedem dni letovanja v počitniških domovih po 18 dinarjev dnevno.

Ureditev cest

Za najbolj urejeno je do zdaj veljala Cankarjeva cesta v Spodnjih Mekinjah, od mosta čez Nevljico do vznožja klanca in mimo športnega stadiona. Asfaltirani hodnik za pešce in za današnje razmere preširoko asfaltno cestišče bi utegnilo koga zavesti k napačnemu sklepanju, da je bilo za to ceste potrošenih preveč sredstev. Toda cesta je bila zgrajena kot del bodoče obvozne ceste, ki jo bodo morali za hišami v loku izpeljati do sedanjega mosta čez Bistrice. Če gledamo Cankarjevo cesto s tega zornega kota, potem je vsak ugovor odveč, čeprav danes po njej promet razmeroma ni velik. To je bila do prve svetovne vojne cesta skozi Prašnikarjevo kopališče.

Cankarjevo cesto je zdaj po ureditvi posekala zahodna vpadnica v mesto, to je Kranjska cesta. S hodniki za pešce in kolesarskimi stezami je brez dvoma za dolgo

ta del mesta urejen, z nasadi in zelenimi ploskvami, ki so jih oskrbeli spomladi, pa je prav velemesten. Tudi tu gre stremljenju občine za ureditev in olepšavo mesta vse priznanje.

Zdaj je na vrsti glavna vpadnica v mesto, to je Ljubljanska cesta. Ta je najprometnejša in zahteva tudi največjo pozornost. Najprej so obrabili in asfaltirali na obeh straneh ceste hodnik za pešce. Za sedaj samo od odcepa do samopostrežne trgovine. V ureditev so vključili tudi avtobusno postajališče na obeh straneh. Prostor, kjer potniki čakajo na avtobus, so primerno razširili, kar je bilo zelo potrebno. Avtobusno postajališče uporablja tudi stotine otrok, ki se vozijo v vse šole. Tudi okrog bifeja, kjer je bil zdaj pravi nered, je ureditev naletela na hvaležno priznanje: Ureditev Ljubljanske ceste je lepo darilo vsem koristnikom iz občinski praznik, mestu pa bo v okras in čast. Hodnik za pešce bodo podaljšali še naprej proti Bakovniku. S tem bodo razbremenili cestišče in zmanjšali nevarnost za nesreče. K nadaljnji ureditvi Ljubljanske ceste sodi tudi nova črpalnica, ki jo gradi Petrol na desni strani ceste. Tako voznikom iz Kamnika in s kranjske strani ne bo treba prečkati ceste.

PROGRAM prireditev ob 27. juliju — prazniku občine Kamnik

- petek, 17. julija ob 12. uri:
otvoritev obratov v tovarni »Svilanit«
- nedelja, 19. julija ob 10. uri:
otvoritev vodnega zbiralnika in vodovoda v Podgorju
- torek, 21. julija ob 20. uri:
Franc Stegnar: NOČ V PLAMENIH, partizanska drama, izvaja jo dramska skupina DPD Svoboda Duplica v veliki dvorani kina Dom v Kamniku
- sreda, 22. julija ob 9. uri:
otvoritev osnovne šole v Komendi
- petek, 24. julija ob 20. uri:
večer narodnih plesov v izvedbi folklornega ansambla Tine Rožanc iz Ljubljane v veliki dvorani kina Dom v Kamniku
- sobota, 25. julija ob 16. uri:
PODOBE IZ TABORIŠČ, otvoritev likovne razstave v renesančnem pritličju muzeja Kamnik
- ob 13. uri:
otvoritev modernizirane ceste Duplica—Volčji potok

- ob 17. uri:
slavnostna seja skupščine in vodstev družbenopolitičnih organizacij
- ob 17.30:
promenadni koncert pihalnega orkestra JLA iz Ljubljane na Trgu talcev v Kamniku
- ob 20. uri:
tradicionalni miting na Titovem trgu
- ob 21. uri:
ognjemet s Starega gradu
- nedelja, 26. julija ob 9. uri:
slavnostna otvoritev preurejenega športnega stadiona v Mekinjah, športna tekmovanja, telovadni nastop
- ob 9. uri:
avto relj avtomoto društva Kamnik
- ob 15. uri:
srečanje izseljencev s kamniškega in domžalskega območja v Kamniški Bistrici
- ponedeljek, 27. julija ob 10. uri:
otvoritev proizvodnih obratov podjetja Meso v Kamniku.

KAMNIŠKI OBČAN — glasilo SZDL občine Kamnik. — Urejuje uredniški odbor. — Glavni urednik France Svetelj. — Izhaja enkrat mesečno. — Uredništvo in uprava: Delavska univerza, Kamnik, Kldričeva ulica (Zdravstveni dom). — Tiska CP Gorenjski tisk v Kranju